

ปีที่ 3 ฉบับที่ 25 เดือนเมษายน 2560 ISSN 2408-1795

MAGAZINE

NEW SILK ROAD

นิตยสารแจกฟรี

ทางสายไหมใหม่
เชื่อมทั่วโลก

มังกรผงาด บนเวทีเศรษฐกิจโลก

SPECIAL TRIP

คีนถิ่นบรรพบุรุษ...อุทยานกุโหล่ว

ARCHITECTURE STORY OF CHINA

Bird's Nest Stadium

CHINA UPDATE

สโมสรฟุตบอลจีนทุ่มเงินแย่งซื้อนักเตะต่างชาติ

เปิดประตูสู่การศึกษาในจีนเต็มรูปแบบ จาก 100 กุณ สาขานักเรียนไทยไปเรียนจีน พร้อมเปิดตัวแอปฯ “ไชน่า แคมปัส เน็ตเวิร์ค”

เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ สมาคมแลกเปลี่ยนบุคลากรไทย-จีน ร่วมกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยจีน หรือ China Campus Network (CCN), สมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน, สมาคมการค้าวิสาหกิจจีน-ไทย, ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ, สำนักข่าวซินหัวประจำกรุงเทพฯ, สถานีวิทยุซีอาร์ไอประจำภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และโรงเรียนภาษาสายสัมพันธ์ ร่วมจัดการแข่งขันภาษาจีน Friendship Cup ครั้งที่ 9 พร้อมฝึกกำลังในพิธีเปิดโครงการความร่วมมือระหว่างเครือข่ายมหาวิทยาลัยจีน องค์กรธุรกิจไทย-จีน สมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน และสถาบันการศึกษาไทย เพื่อพัฒนาบุคลากรไทยตอบสนองตลาดแรงงานและองค์กรไทย-จีนในปัจจุบัน

ดร.หวั ชัยย คณะกรรมการการจัดงานและเลขานุการสมาคมแลกเปลี่ยนบุคลากรไทย-จีน กล่าวว่า ปัจจุบันจีนเป็นหนึ่งในประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจ และเป็นศูนย์กลางด้านการทำธุรกิจและการลงทุนที่สำคัญของโลก ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ นักศึกษาชาวไทยให้ความสนใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น เห็นได้จากการแข่งขันภาษาจีนที่จัดในครั้งนี้นักเรียนมัธยมที่เรียนสายศิลป์-จีน เข้าร่วมการแข่งขันกว่า 400 คน

โดยงานนี้ มีการให้ทุนการศึกษาระดับอุดมศึกษาจำนวน 100 ทุน รวมมูลค่ากว่า 50 ล้านบาท โดยการสนับสนุนของเครือข่ายมหาวิทยาลัยจีน และองค์กรธุรกิจจีน อาทิ Bank of China, บริษัท Baidu, นิคมอุตสาหกรรมระยอง, สำนักข่าวซินหัวประจำกรุงเทพฯ

สถานีวิทยุซีอาร์ไอประจำภาคพื้นเอเชีย จุดมุ่งหมายเป็นไปเพื่อผลิตบุคลากรไทยที่มีความเป็นเลิศด้านภาษาจีน และมีความสามารถในสายอาชีพซึ่งเป็นที่ต้องการในกลุ่่มองค์กรจีนชั้นนำ โดยการสำรวจความต้องการบุคลากรในภาคธุรกิจเป็นตัวตั้ง

พร้อมกันนี้เครือข่ายมหาวิทยาลัยจีน หรือ China Campus Network ได้เปิดตัว Platform ที่รวมข้อมูลการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศจีนมากกว่า 30 แห่งในรูปแบบโมบายแอปพลิเคชัน “China Campus-Study in China” เพื่อเปิดประตูการเรียนรู้อย่างเต็มรูปแบบครั้งแรกในประเทศไทย ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลมหาวิทยาลัยจีนและสมัครเรียนในสาขาที่ต้องการ ผ่านแอปพลิเคชันนี้ ได้อย่างสะดวกและง่ายดาย สามารถค้นหาข้อมูลทั้งที่ตั้ง คณะสาขาวิชาที่เปิดสอน ค่าเรียน ที่พักอาศัย บรรยากาศภายในมหาวิทยาลัย ตลอดจนข้อมูลสภาพภูมิอากาศ ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของแต่ละเมือง ทั้งยังสามารถสอบถาม พูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูล กับอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยผ่านห้องสนทนาอีกด้วย

สำหรับนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ประกอบการที่สนใจสามารถดาวน์โหลด CCN แอปพลิเคชันได้ฟรี ผ่านทางระบบ iOS และ Android โดยค้นหาคำว่า “China Campus-Study in China” หรือสามารถสอบถามและหารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ccnthailand.com หรือ www.facebook.com/ccnthailandofficial โทร. 02-258-0747 สายด่วนโทร. 097-112-9483

เจ้าของ:

บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด

บรรณาธิการ:

กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช

คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผู้ช่วยบรรณาธิการ:

วิภา ประดิษฐผลพานิช

ฝ่ายจัดการทั่วไป:

ณกรณ์ วัฒนสิทธิ์นพคุณ, สิปปภาส ชันอุละ

ออกแบบ:

ณจักร วงษ์ยิ้ม

ที่ปรึกษา:

ดร.กุลบุตร โกเมนกุล

พิมพ์ที่:

หจก.แสงเทียนการพิมพ์

ติดต่อ New Silk Road Magazine:

บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด เลขที่ 4/9 ชั้นที่เอ็ม

ซอยสุขุมวิท 99 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก

เขตพระโขนง กทม. 10260

โทร. 02-332-7376

อีเมล: kkcommu0@gmail.com

หมายเหตุ:

นิตยสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษา

ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์แต่อย่างใด

และ ขอขอบคุณภาพประกอบจากสำนักข่าวซินหัว

EDITOR'S NOTE

www.newsilkroadmag.com

Facebook : NewSilkRoadMag

สวัสดีท่านผู้อ่านนิตยสาร New Silk Road ฉบับที่ 25 ทุกท่าน ฉบับนี้ถือว่าเป็นฉบับขึ้นปีที่สาม ของนิตยสารเล่มนี้ เนื่องในวาระนี้ เราจึงขอนำส่วนหนึ่งของการแสดงผลงานสร้างสรรค์ประเภทภาพถ่าย “รัชกาลที่ ๙ ในความทรงจำ” มาให้ท่านผู้อ่านได้ร่วมชมเป็นจำนวน 9 หน้าเต็ม นอกจากนี้ในนิตยสารฉบับนี้ เรามีบทความจากนักเขียนชั้นนำมาให้ท่านได้อ่านอย่างจุใจ ทั้งเรื่อง ตีกรามบ้านมังกร ตอนสนามกีฬารังนก หรือเรื่องต้นไม้ใหญ่หรือต้นไม้ชู้ ในอุทยานกุหลาบชู รวมถึงได้เรื่อง “สามก๊ก” ฉบับวิเคราะห์ที่ขอบอกว่าอ่านแล้วได้แง่คิดเชิงกลยุทธ์เป็นอย่างมาก ก่อนจากกันขอแจ้งด้วยว่า หากองค์กรหรือหน่วยงานใด ต้องการรับนิตยสารฟรี หรือ มีกิจกรรมต้องการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับไทย-จีน สามารถติดต่อได้ที่ คุณณกรณ์ โทร. 081-811-5557

อ.กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช

บรรณาธิการนิตยสาร New Silk Road

และ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ ม.ธุรกิจบัณฑิต

Contents

ISSUE No. 25 / APRIL 2017

24

ARCHITECTURE STORY OF CHINA
Bird's Nest Stadium

33

CHINA UPDATE

สโมสรฟุตบอลจีนทุ่มสุดตัว
แย่งซื้อนักเตะต่างชาติ

36

SPECIAL TRIP

คืนถิ่นบรรพบุรุษ... อุทยานกุ๋ไห่วซู่

54

THREE KINGDOM "UN-MASK"

กุนซื่ออย่างขงเบ้ง

46

TRIP 4.0

ท่องเที่ยวทางสายไหมยุค 4.0

สถานทูตจีนเปิดบ้านโชว์กังฟูเส้าหลิน ต้นเด็กไทยเรียนภาษาจีนให้แตกฉาน

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย จัดกิจกรรม Open Day เชิญอาจารย์และนักศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มาที่สถานทูตและศูนย์วัฒนธรรมจีน กรุงเทพฯ เพื่อชมการแสดงกังฟูจากวัดเส้าหลิน สัมผัสวัฒนธรรมจีน และชิมอาหารจีนแท้ๆ โดยมีท่านหนิง ฟู่ซุย เอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทย ให้การต้อนรับและบรรยายเรื่องเศรษฐกิจจีน the Belt and Road และความสัมพันธ์จีนไทย

โดยท่านทูตจีน เล่าว่า ก่อนที่จีนจะมีนโยบายเปิดประเทศอย่างเช่นทุกวันนี้ จีนในสมัยที่ตนยังเป็นเยาวชนเป็นประเทศที่ยากจนมาก หากจะซื้อสินค้า

อุปโภคบริโภคอะไรก็ตามจะต้องมีคู่มือของทางการ จึงจะสามารถซื้อได้ แต่เงินในอีก 40 ปีถัดมาเปลี่ยนไปมาก และคนที่สัมผัสเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจนคือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีของไทยนี่เอง เพราะพระองค์เสด็จพระราชดำเนินเยือนจีนมากกว่า 40 ครั้งแล้ว

ความสัมพันธ์ของจีนและไทยนั้นมีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน ทั้งสองประเทศไม่เคยมีความขัดแย้งระหว่างกัน ปัจจุบันจีนยังคงดำเนินนโยบายสร้างความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลไทยหลักๆ 3 ประการ ประการแรก คือ ไม่แทรกแซงทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นเมืองไทยจะเปลี่ยนแปลงไปแบบใดก็ตาม ประการที่สองคือ ด้านเศรษฐกิจ จีนมีโครงการสนับสนุนไทยสร้างโครงสร้างพื้นฐานสอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย 4.0 โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม วิทยาศาสตร์และการเพิ่มมูลค่าสินค้า ประการสุดท้ายคือ การส่งเสริมมิตรภาพระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ โดยปีที่แล้วเป็นปีที่นักท่องเที่ยวจีนเดินทางมาเยือนไทยมากที่สุดในโลก

นอกจากนี้ ท่านหญิง ฟู่ซู่ ได้กล่าวเน้นย้ำกับเยาวชนที่เข้าร่วมงานว่า ปัจจุบันความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจไทย-จีนกำลังเติบโต อุตสาหกรรมและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นยังต้องการบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้เป็นจำนวนมาก ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่สถานเอกอัครราชทูตจีนเปิดบ้านต้อนรับนักศึกษาไทยก็เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เด็กไทยเรียนรู้วัฒนธรรมจีนและเรียนภาษาจีนให้แตกฉาน เป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้พัฒนายิ่งขึ้นไปอีก ทั้งนี้ จีนยังมีการให้ทุนการศึกษาเยาวชนไทยไปเรียนต่อที่จีนเป็นจำนวนมากอีกด้วย

แบงก์ออฟไชน่า จัดโรดโชว์สนับสนุน SME โกอินเตอร์

เรียบเรียงและรายงาน : อรอนงค์ อรุณเอก / ภาพ : พันธสัญญา โชติธนพุดพิทักษ์

เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560 ณ โรงแรมอนันตรา สยาม กรุงเทพฯ แบงก์ออฟไชน่าหรือธนาคารแห่งประเทศไทย (BOC) ได้จัดงานสัมมนาเอาใจผู้ประกอบการ SME ในหัวข้อ “Roadshow for Bank of China SME Cross-Border Trade and Investment Conference” มีผู้ร่วมงานอย่างคับคั่งทั้งตัวแทนจากสถานเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทย, คุณอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI), คุณสลิลา เทพเกษตรกุล ผู้อำนวยการกองพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, คุณหวั่ง เจียน ผู้จัดการแผนกบริการ SME แบงก์ออฟไชน่าสาขาใหญ่ และผู้มีประสบการณ์อีกหลายท่านเข้าร่วมเป็นวิทยากร

แบงก์ออฟไชน่าได้นำเสนอกิจกรรม BOC Global SME Cross-border Matchmaking Service หรือการจับคู่ธุรกิจข้ามพรมแดนสำหรับ SME และยังมีบริการพัฒนาระบบการเจรจาต่อรองติดต่อสื่อสารแบบ “one-to-one” หรือ “one-to-more” ด้วย 6 ขั้นตอนในการให้บริการรวมถึง ห้องสมุดข้อมูลบริษัทจีนและต่างชาติ, จับคู่ลูกค้า, จับคู่

ออนไลน์, การเจรจาแบบ B2B, การสำรวจพื้นที่ และการบริการด้านการเงินเพื่อช่วยลดอุปสรรคที่อาจพบได้ในการทำธุรกิจข้ามพรมแดนของผู้ประกอบการ

แบงก์ออฟไชน่าเริ่มจัดกิจกรรมนี้มาตั้งแต่ปี 2014 โดยจัดมาแล้วมากถึง 28 ครั้งทั่วโลก มีบริษัทจาก 70 ประเทศให้ความสนใจเข้าร่วมมากกว่า 20,000 แห่งด้วยจำนวนผู้เข้าร่วมมากกว่า 30,000 คน สำหรับในปีี้ แบงก์ออฟไชน่าจะจัดงานในรูปแบบเดียวกันขึ้นที่ฮ่องกงและเทียนจิน, ฟิลิปปินส์, สิงคโปร์และประเทศไทย

คุณอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เปิดเผยผลการสำรวจเมื่อเดือนที่แล้วว่า ผู้ประกอบการ SME ไทยจำนวนไม่น้อยยังมีความมั่นใจในอนาคตของเศรษฐกิจและมองว่าความท้าทายคือการสรรหาพาร์ทเนอร์หรือคู่ค้าทางธุรกิจ การที่แต่ละประเทศมีวัฒนธรรมและกฎระเบียบแตกต่างกันก็ทำให้การทำธุรกิจข้ามพรมแดนเป็นเรื่องที่ยากขึ้น การจับคู่ทางธุรกิจและการที่รัฐบาลออกกฎระเบียบมาช่วยสนับสนุนผู้ประกอบการจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีโอกาสเข้าสู่ตลาดใหม่ได้มากขึ้น สำหรับบริษัทจีนที่มาลงทุนในไทยมากที่สุดจะอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์, โซลาร์เซลล์และยางพาราเป็นหลัก และใน 5 ปีที่ผ่านมาทาง BOI ได้อนุมัติบริษัทจากจีนไปแล้วมากกว่า 300 ราย

กิจกรรม BOC Global SME Cross-border Matchmaking Service ยังถือว่าเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองกับนโยบายหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางหรือ Belt and Road ของประเทศจีนอีกด้วย ผู้ประกอบการที่สนใจสามารถติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่แบงก์ออฟไชน่าประเทศไทย

สภาธุรกิจไทย-จีน จัดสัมมนา “มองอนาคต... ยุค 4.0”

เรียบเรียงและรายงาน : อรอนงค์ อรุณเอก

สภาธุรกิจไทย-จีนจัดสัมมนา “มองอนาคต...ยุค 4.0” เมื่อวันพุธที่ 15 กุมภาพันธ์ 2560 ณ ชั้น 6 สยามพารากอน โดยเริ่มงานด้วยการกล่าวเปิดสุนทรพจน์โดยนายสุนทร ว่องกุลสกุลกิจ ประธานสภาธุรกิจไทย-จีนและได้รับเกียรติจากนาย หนิง ฟู่ยู่ เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทยกล่าวปาฐกถาเปิดงาน โดยท่านทูตหนิงได้กล่าวว่า “ช่วงเช้าได้ร่วมงานสัมมนาของ BOI และรับฟังสุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรีไทย จากคำกล่าวของท่าน เห็นได้ว่ารัฐบาลไทย ตั้งใจจะส่งเสริมเศรษฐกิจของไทยผ่านโครงการต่างๆ เช่น ไทยแลนด์ 4.0 ทำให้สามารถเชื่อมั่นได้ว่า ไทยจะมีอนาคตของ เศรษฐกิจอันสดใส ในช่วงที่เศรษฐกิจโลกยังเคลื่อนตัวอย่างล่าช้า เมื่อเผชิญหน้ากับความท้าทายและความกดดัน ทางออก คือการเปลี่ยนแปลงวิธีการและใช้วิธีที่เหมาะสมกับตัวเราเอง อาทิ รัฐบาลไทยได้เสนอ ไทยแลนด์ 4.0 โดยเน้นนวัตกรรมเป็นแรง

ขับเคลื่อนหลัก ซึ่งเข้ากับหัวข้อสัมมนาในวันนี้ เปลี่ยนความหลากหลาย ในหลายๆด้านของไทยเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบใหม่ซึ่งสอดคล้อง เป็นอย่างมากกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของจีนหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางหรือ one belt, one road เมื่อปีที่แล้ว วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมเริ่มกลายเป็นไฮไลท์ความร่วมมือของไทยและจีน เมื่อช่วงกลางปีที่ผ่านมา ระบบ จ่ายเงินแบบอัติโนมัติเข้าสู่ 7-11 ของไทย ทำให้ระบบการใช้จ่ายเงินมี การพัฒนามากขึ้น หรือการที่นายแจ๊ค หม่าได้หารือกับนายกรัฐมนตรีของ ไทย เพื่อหาทางพัฒนา SME ของไทย เท่าที่ทราบอาลีบาบากำลังจะทำ Business Park ในประเทศไทยและอีกหลายความร่วมมือระหว่างไทย กับจีน” ท่านทูตหนิงปิดท้ายด้วยการสรุปว่าเชื่อมั่นได้ว่า “ไทยแลนด์4.0 จะนำมาซึ่งโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆให้กับประเทศไทย”

วิทยากรที่มาร่วมบรรยายในวันนี้ ล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมี ประสบการณ์สูง เช่น ดร.วีรไท สันติประภพ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย, ดร.กอบศักดิ์ ภูตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี, ดร.ปรเมธี วิมลศิริ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ, นายสุทธิชัย หยุ่น Digital Journalist เครือข่ายนักข่าวที่มีเดียกรุ๊ป และนายวิกรม กรมดิษฐ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัทอมตะคอร์ปอเรชั่นและรองประธานสภา ธุรกิจไทย-จีน

เทพผดุงพรมะพร้าว ผู้รู้จริง เรื่องมะพร้าว และเครื่องปรุงรสอาหารไทยรสชาติต้นตำรับ เผยยุทธศาสตร์ รุกตลาดทั้งในประเทศ พร้อมการขยายฐานการส่งออกในตลาดต่างประเทศ เดินหน้าต่อยอดกลยุทธ์สปอร์ตมาร์เก็ตติ้ง จัดกิจกรรมร่วมกับสโมสรลิเวอร์พูลสร้างการรับรู้ 글로벌แบรนด์อย่างต่อเนื่อง

“ชาวเกาะ” เปิดบ้านต้อนรับ คณะสื่อมวลชนสมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน

นายเกียรติศักดิ์ เทพผดุงพร กรรมการบริหาร และผู้จัดการโรงงานชาวเกาะ บริษัท เทพผดุงพรมะพร้าว จำกัด ผู้รู้จริงเรื่องมะพร้าวและเครื่องปรุงรสอาหารไทยรสชาติต้นตำรับ เผยว่า ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ภายใต้ตราสินค้าชาวเกาะ ประกอบด้วยสินค้าหลักคือ กะทิ (กะทิกระป๋อง, กะทิถุงพาสเจอร์ไรส์, กะทิยูเอชที และกะทิผง) น้ำมะพร้าว (น้ำมะพร้าวยูเอชที น้ำมะพร้าวบรรจุกระป๋อง) วุ้นมะพร้าว น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ 100% และเนื้อมะพร้าวอบกรอบ กลุ่มผัก ผลไม้ และไขนกกะทิบรรจุกระป๋อง ซึ่งสินค้าที่มียอดขายสูงสุดยังเป็นสินค้ากลุ่มกะทิ ซึ่งเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมไว้วางใจจากผู้บริโภคอย่างต่อเนื่องพร้อมกับการก่อตั้งบริษัทมา กว่า 40 ปี และมีสินค้าดาวรุ่ง คือ น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ 100% รวมถึงผลิตภัณฑ์กลุ่มน้ำมะพร้าว 100% ซึ่งมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศ

ในด้านกลยุทธ์ของแบรนด์ชาวเกาะ เราใช้เครื่องมือการตลาดทั้งทางออฟไลน์ และออนไลน์ เพื่อสร้างการรับรู้ในตราสินค้าไปยังกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม ควบคู่กับการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อลูกค้าและผู้บริโภคอย่างต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศ

ประเทศ สำหรับตลาดในประเทศบริษัทได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย การผลิตรายการอาหาร ภาพยนตร์โฆษณา รวมถึงโครงการเพื่อสังคมที่บริษัทยึดถือและทำมาเป็นเวลานาน เพื่อมอบประโยชน์กลับคืนสู่สังคมทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา และคุณภาพชีวิต ส่วนด้านต่างประเทศ บริษัทได้เข้าร่วมเทรดแฟร์ในต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นเพื่อหาช่องทางในการเข้าสู่ตลาดใหม่ ๆ โดยเฉพาะในตะวันออกกลางและประเทศจีน ซึ่งเป็นตลาดที่มีศักยภาพและมีอัตราการเติบโตที่น่าสนใจ

โดยในปีที่ผ่านมา เทพผดุงพรมะพร้าวเดินทางรุดตลาดกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจเรื่องสุขภาพและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทั่วโลก มีการจับมือเป็นพันธมิตรทางธุรกิจกับสโมสรลิเวอร์พูล พร้อมออกแบบบรรจุภัณฑ์น้ำมะพร้าวชาวเกาะใหม่ ทั้งแบบกระป๋องขวดเพ็ต และกล่องยูเอชที ที่มีภาพพร้อมลายเซ็นของนักฟุตบอลคนดังจากสโมสรลิเวอร์พูล อาทิ อัดัม ลัลลาน่า, ฟิลิป คูตินโญ่, และ จอร์แดน เฮนเดอร์สัน ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์เฉพาะของน้ำมะพร้าวชาวเกาะ ควบคู่กับการออกโฆษณาเผยแพร่ทั้งในไทยและต่างประเทศ การจัดกิจกรรมพิเศษ นำผู้โชคดีจากหลายประเทศร่วมบินลัดฟ้าไปกระทบไหล่นักเตะลิเวอร์พูลแบบใกล้ชิด รวมถึงการจัดกิจกรรมผ่านสื่อต่างๆ ในฐานะที่เราเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาหาร ที่นำสาระความรู้ที่มีประโยชน์ไปสู่ผู้บริโภค (Content Provider) อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลิตภัณฑ์กลุ่มน้ำมะพร้าวได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากทั้งจากคู่ค้าและผู้บริโภคทั้งใน

และต่างประเทศ ซึ่งเป็นการต่อยอดความเชื่อมั่นที่มีต่อผลิตภัณฑ์ ในด้านมาตรฐานการผลิตที่มีคุณภาพและให้คุณค่าอย่างน้ำมะพร้าวบริสุทธิ์ 100% ที่มีรสชาติดี ไม่ผสมน้ำตาล ไม่มีสารปรุงแต่งและวัตถุกันเสีย โดยบริษัทได้ส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในหลายประเทศทั่วโลก อาทิ สหรัฐอเมริกา, แคนาดา, ประเทศกลุ่มโอเชียเนีย, เอเชียแปซิฟิก และยุโรป เป็นต้น

สำหรับด้านการผลิต โรงงานชาวเกาะ เป็นโรงงานในกลุ่มบริษัท เทพผดุงพรมะพร้าว จำกัด ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2519 ซึ่งตลอดระยะที่ผ่านมา บริษัทฯ ให้ความสำคัญในการควบคุมคุณภาพทุกขั้นตอน ผู้บริโภคสามารถมั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัทผลิตจากวัตถุดิบที่มาจากธรรมชาติ มีความปลอดภัย ไม่ใส่สี ไม่ใส่วัตถุกันเสีย บริษัทยังมุ่งพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่องจนได้รับการรับรองในระดับสากล ซึ่งนอกเหนือจากมาตรฐาน GMP, HACCP, ISO 9001:2000, เครื่องหมายรับรองฮาลาล รวมถึงมาตรฐานอื่น ๆ แล้ว โรงงานชาวเกาะยังได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากลูกค้าทั่วโลก อาทิ องค์การอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกา (ยูเอสเอฟดีเอ) และสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกแห่งสหราชอาณาจักร (บีอาร์ซี) เป็นต้น ผลิตภัณฑ์แบรนด์ชาวเกาะจึงเป็นที่ยอมรับและไว้วางใจของผู้บริโภคและคู่ค้าทั่วโลก ปัจจุบันโรงงานชาวเกาะมีกำลังการผลิตน้ำมะพร้าวประมาณ 20,000 ตัน / ปี ซึ่งได้มีการขยายพื้นที่โรงงานและคลังเก็บสินค้าเมื่อไม่นานมานี้ และอาจจะมีแผนซื้อเครื่องจักรใหม่เพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดทั้งในและต่างประเทศอีกด้วย

>> ส่วนหนึ่งของภาพที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อจัดแสดงในงานจัดแสดง
ผลงานสร้างสรรค์ภาพถ่ายนานาชาติ "รัชกาลที่ ๙ ในความทรงจำ"

>> คณะกรรมการคัดเลือกภาพ อ.วรนนท์ ชีवालทิพากร
อ.สงคราม โพธิ์วิล อ.วารี ฉัตรอุดมผล

**ภาพจากงานเสวนา "การสร้างแรงบันดาลใจ
จากพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙"**

โดยวิทยากร อ.วรนนท์ ชีवालทิพากร ศิลปินแห่งชาติ ปี 2552 สาขาศิลปะการแสดง (ภาพถ่าย)
และ อ.สงคราม โพธิ์วิล ผู้เคยถวายงานฯ จัดโดย คณะนิเทศศาสตร์
ม.ธุรกิจบัณฑิต เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2560

1

2

3

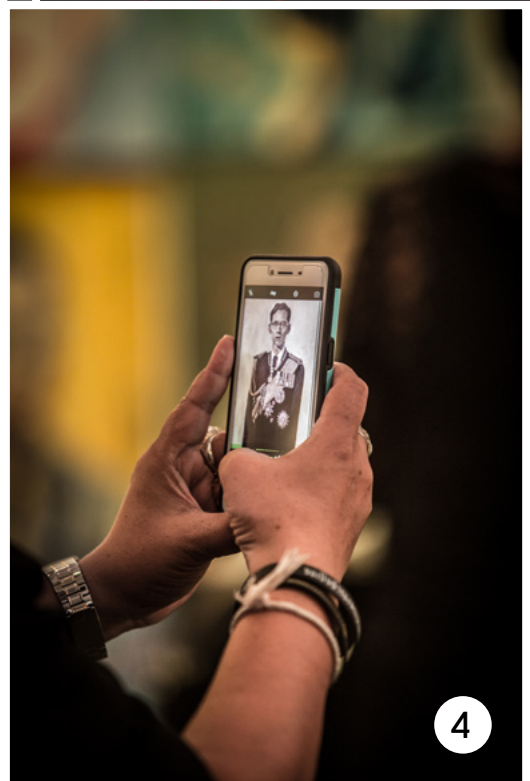

5

4

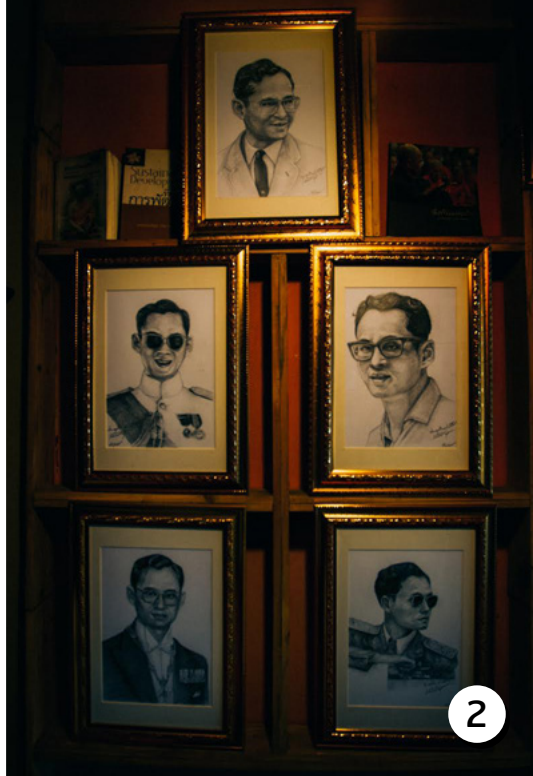
1. ภาพที่มีทุกบ้าน - อริสรา ไวยเจริญ
2. เจ้าเหนือหัว - สุรางคนา ณ นคร
3. เคลื่อนพระศพ-ศิริราช - ธวัชชัย สุขสีดา
4. ๓ ดุจดั่งครูผู้ประสาทวิชา - พณรัตน์ ลิ้ม
5. ปันจักรยานมาลัการะสนามหลวง - ธวัชชัย สุขสีดา

1. ตัวอย่างทุกๆ เรื่องของลูก - ญาคิณี เคารพธรรม
2. ขอเป็นข้าราชการ - ญาคิณี เคารพธรรม
3. จุดเทียนรำลึก - พรสุรีย์ วิชาครีนิมิต
4. เก็บไว้ดูทุกวัน - ญาคิณี เคารพธรรม
5. ส่งพ่อสู่ฟากฟ้า - ญาคิณี เคารพธรรม
6. ส่งพ่อสู่ฟากฟ้า 2 - ญาคิณี เคารพธรรม
7. คิดถึงพ่อ - ญาคิณี เคารพธรรม
8. ถวายอาลัยจากคชสาร - ธวัชชัย สุขสีดา

7

8

9

1. เหนือเกล้า เหนืออื่นใด ในร้านค้า - กอบกิจ ประดิษฐ์ผลพานิช
2. พระเจ้าอยู่หัว - พรสุรีย์ วิภาครินมิต
3. มุ่งมั่นสร้างสรรค์ - ประดิษฐ์ รัตนวิจารณ์
4. พระเมตตาของในหลวงรัชกาลที่ ๙ - ทิพย์ลักษณ์ โกมลวนิช
5. ถวายอาลัย - เบญจมาภรณ์ สุธิราชู
6. เรื่องเล่าจากดอยอินทนนท์ - ธวัชชัย สุขสีดา
7. เหนือหัวของแผ่นดิน - ธวัชชัย สุขสีดา
8. กำลังใจของคนไทย - จิณณ์ธิดา สุระประเสริฐ
9. น้อมรำลึก - ประดิษฐ์ รัตนวิจารณ์
10. เดินเท้าเข้าถวาย - ประดิษฐ์ รัตนวิจารณ์
11. หมิ่นล้นความทรงจำ - เบญจมาภรณ์ สุธิราชู

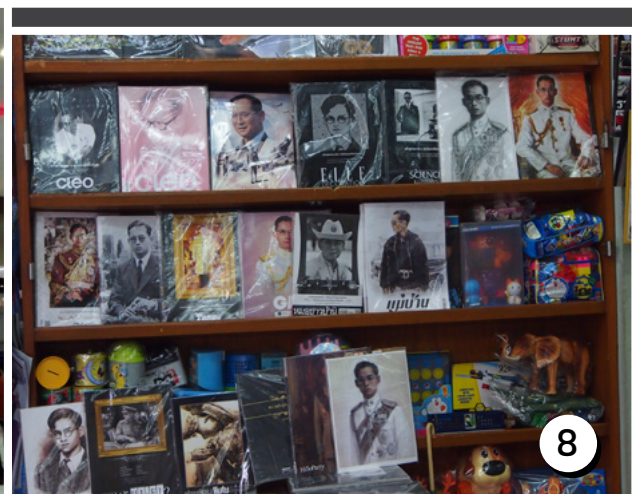
11

10

1. อัครศิลปินในดวงใจ - ประดิษฐ์ รัตนวิจารณ์
2. wall of remembrance - เบญจมาภรณ์ สุธิราชู
3. ตรึงตาตรึงใจ - เบญจมาภรณ์ สุธิราชู
4. รูปที่ทำได้ทุกครั้ง - กัญญรัตน์ หงส์วรรณ
5. wall of memories - เบญจมาภรณ์ สุธิราชู
6. รูปของพ่อ - จิณณ์ธิดา สุระประเสริฐ
7. 13.10 Departure Day - ประจักษ์ ศรีสุข
8. อาลัยพระเจ้าอยู่หัว - ประดิษฐ์ รัตนวิจารณ์
9. พ้าวันใหม่ ๑๕.๑๐.๒๕๕๙ - ศรีดาราทิ เทียร
10. พ่อของแผ่นดินไทย - นลินา ออกลิง

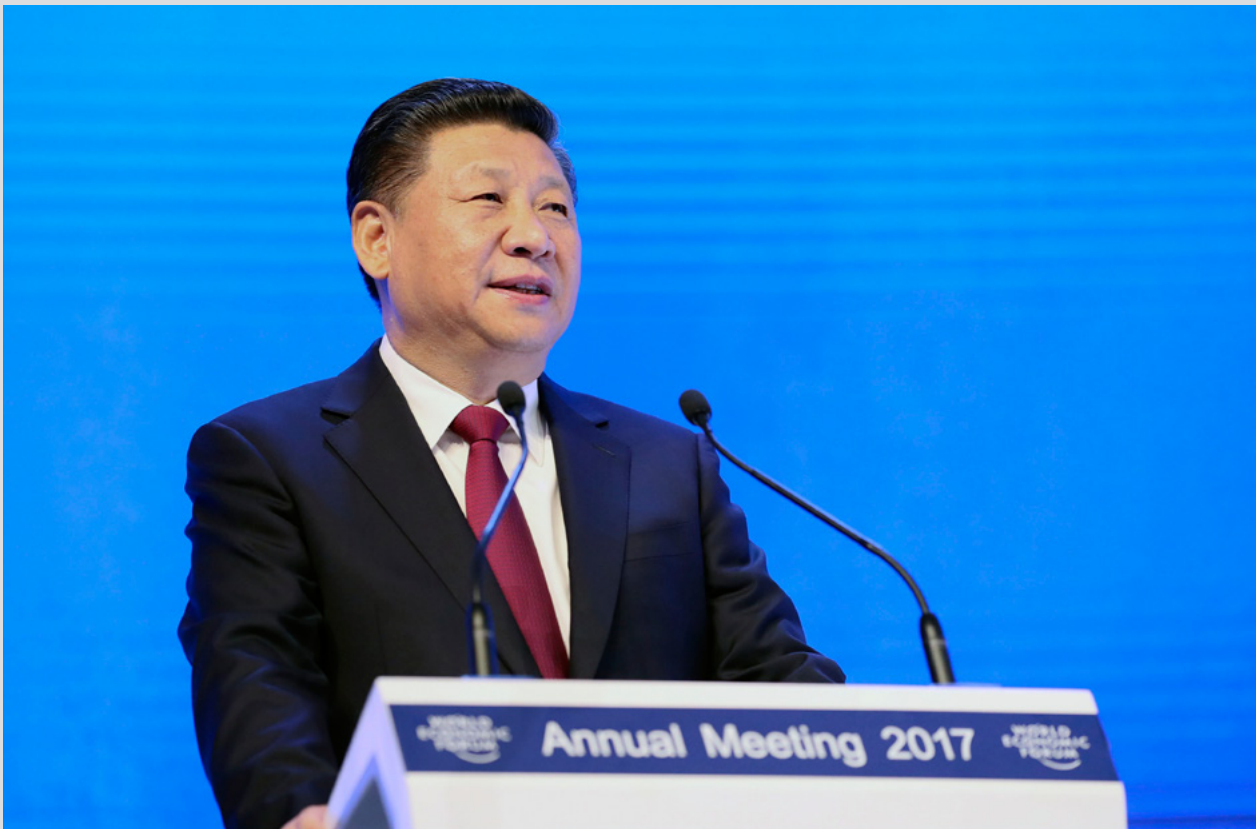

- 1-4. ๓ สถิตในดวงใจไทยทุกคน - ชาตินรงค์ วิสตุกุล
 5. สายพระเนตร - เบ็ญจมาภรณ์ สุธิราชูธ
 6. รูปที่มีทุกบ้าน - ประดิษฐ์ รัตนวิจารณ์
 7. แทนความรู้สึกของปวงชนชาวไทย - ทิพย์ลักษณ์ โกมลวณิช

ขอเป็นข้าราชการบาททุกชาติไป

ฟังทรัมป์โอ้ววายแล้ว.. ไปฟังสีจิ้นผิงเอื้อนเอ่ยบ้าง

จะว่าบังเอิญก็ใช่ จะว่าจงใจก็คงไม่ผิด... บังเอิญตรงที่ว่า World Economic Forum (WEF) การประชุมประจำปีของบรรดาผู้นำการเมือง และนักธุรกิจชั้นนำของโลก ปีนี้จัดขึ้นระหว่างวันที่ 17-21 มกราคมที่เมืองดาวอส ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ระหว่างนั้นคือวันที่ 20 มกราคม โดนัลด์ ทรัมป์ ทำพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีที่กรุงวอชิงตันพอดี

นั่นเป็นเรื่องบังเอิญ แต่ที่น่าจะเป็นความบังเอิญก็คือ ปีนี้เป็นปีแรกในรอบกว่า 40 ปี ที่ WEF เชิญผู้นำหมายเลขหนึ่งของจีน “ประธานาธิบดีสีจิ้นผิง” ไปร่วมประชุม และให้เกียรติเชิญขึ้นกล่าวปาฐกถาเปิดประชุมบนเวทีด้วย (ผู้นำระดับประเทศอีกคนหนึ่งที่ได้รับเชิญในครั้งนี้นี้นายกรัฐมนตรีอังกฤษ “เทอเรซา เมย์”) ส่วนหัวข้อการประชุมในปีนี้มีชื่อว่า “ภาวะผู้นำที่ตอบสนองและรับผิดชอบ” (Responsive and Responsible Leadership) ทั้งหัวข้อและแขกรับเชิญสะท้อนให้เห็นความกังวลของชาวโลก ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่อง Brexit หรือเรื่องที่น่าายกดัน ทรัมป์ชนะการเลือกตั้งในอเมริกา

ก่อนอื่นต้องรู้จัก WEF ก่อนว่าไม่ใช่องค์กรกระຈຈ ๑ เป็นเวทีการทูตสาธารณะที่บรรดามหาเศรษฐี ผู้นำการเมือง นักวิชาการ และคนมีชื่อเสียงจากทั่วโลกมาพบปะแลกเปลี่ยนความเห็นกันเกี่ยวกับทิศทางและแนวโน้มเศรษฐกิจโลก เป็นการประชุมแบบสร้างเครือข่าย (networking) ที่มีราคาแพงที่สุด WEF อยู่ได้ด้วยเงินสนับสนุนจากบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ประมาณ 1,000 ราย ที่จ่ายค่าสมาชิกให้ในอัตราที่แพงมาก สมาชิกระดับบัตรทองจ่ายปีละประมาณ 20 ล้านบาท ถ้าจะเข้าร่วมประชุมยังต้องจ่ายต่างหากอีกประมาณ 2.4 ล้านบาท ไม่รวมค่าเดินทางและที่พัก การประชุมในปีนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 1,700 คน องค์กรที่ได้รับการยอมรับระดับนี้ จะเลือกองค์ปาฐกทั้งที่ก็ต้องแน่ใจว่าเป็นบุคคลที่ผู้ฟังส่วนใหญ่ของที่ประชุมให้การยอมรับ

เมื่อความบังเอิญกับความจงใจมาเจอกัน ชาวโลกจึงมีโอกาสได้เห็นนายทรัมป์กับนายสีจิ้นผิงกล่าวปราศรัยครั้งสำคัญต่อสาธารณะในเวลาที่ไม่ไกลเคียงกัน มีโอกาสได้เปรียบ

“ชาวโลกจึงมีโอกาสได้เห็นนายทรัมป์กับนายสีจิ้นผิงกล่าวปราศรัยครั้งสำคัญ... มีโอกาสได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ซึ่งตำแหน่งผู้นำโลก 2 ชาติ ซึ่งก็พบว่าไม่เพียงแต่วิถีทัศน์จะแตกต่างกัน คนละชั่วแล้ว วุฒิกวาคะความเป็นผู้นำก็แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง”

เทียบความแตกต่างระหว่างผู้ซึ่งตำแหน่งผู้นำโลก 2 ชาติ ซึ่งก็พบว่าไม่เพียงแต่วิถีทัศน์จะแตกต่างกันคนละชั่วแล้ว วุฒิกวาคะความเป็นผู้นำก็แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ภาพของทรัมป์ขณะปราศรัยที่กรุงวอชิงตัน เป็นภาพของผู้นำที่มทะลุจุดตัน เออะอะโววาย พุดจาเอาแต่ได้ ถึงขั้นกล่าวอาฆาตว่า จะกวาดล้างพวกก่อการร้ายให้สิ้นซากไปจากโลก ขณะที่สีจิ้นผิงใช้เวลาตลอด 50 นาทีที่ดาวอส แสดงให้เห็นความสุภาพนุ่มนวล คัดกรองคำพูดทุกคำมาเป็นอย่างดี เรียกเสียงปรบมือจากที่ประชุมได้เป็นระยะๆ

ทรัมป์ปาวประกาศที่วอชิงตันว่า จะใช้ลัทธิกีดกันการค้า (protectionism) บวกกับลัทธิชาตินิยม (nationalism) เล่นงานคนอื่น (โดยเฉพาะจีน) ให้หงายหลัง พุดง่าย ๆ อเมริกาจะทวนกระแสโลกหันกลับไปปิดประเทศพัฒนาเศรษฐกิจตัวเองให้ยิ่งใหญ่ขึ้นมาอีกครั้ง ประกาศจะถอนทุนจากที่อื่นกลับประเทศให้หมด เพื่อสร้างงานสร้างรายได้ให้กับตนเอง ขณะเดียวกันจะเก็บภาษีสินค้าจากประเทศอื่นให้สูง ไม่ยอมให้ผลกำไรตกไปถึงมือคนอื่น ตลอด 16 นาทีเขาไม่ได้แสดงวิถีทัศน์อะไรใหม่ นอกจากเน้นย้ำนโยบายเดิมๆ จะต้องให้ผลประโยชน์ของอเมริกามาก่อนเสมอ... “From today forward, it will be only America First, only America First”.. “Make America Great Again”

สีจิ้นผิงแม้จะไม่ได้เอ่ยถึงชื่อทรัมป์หรืออเมริกาแม้แต่คำเดียว แต่คำพูดหลายตอนเป็นการตอบโต้โวหารของทรัมป์โดยตรง เช่น “ทุกประเทศมีสิทธิ์ที่จะพัฒนา แต่จะต้องไม่มองผลประโยชน์ที่ได้ในบริบทแคบๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ไม่ควรแสวงหาผลประโยชน์เหล่านั้นด้วยการทำความเสียหายให้คนอื่น” ... “จีนไม่เคยอิจฉาใครที่ได้รับความสำเร็จ และจะไม่บ่นถ้ามีใครได้ประโยชน์ไปมากมายจากการพัฒนาของจีน”

ทรมัปเคยพูดขณะหาเสียงเลือกตั้งว่า ถ้าเขาได้เป็นประธานาธิบดี เขาจะให้อเมริกาถอนตัวออกจากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ครึ่งนี้ก็ถูกสื่อจีนฝังไข่เวทีที่ดาวอสได้กลับทันที.. “ทุกประเทศที่ลงนามในข้อตกลงว่าด้วยปัญหาโลกร้อนที่ปารีสเมื่อเดือนธันวาคม 2015 จะต้องปฏิบัติตามพันธะสัญญาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้”

โดยภาพรวมแล้วเนื้อหาเกือบทั้งหมดในคำปาฐกถาของสีจิ้นผิง รวมศูนย์ลงไปที่การอธิบายความหมายและความสำคัญของระบบโลกาภิวัตน์ การเปิดประเทศและการเปิดเสรีทางการค้า ซึ่งสีจิ้นผิงยืนยันว่าเป็นแนวโน้มของโลกที่จะต้องเป็นไป ใครจะฝืนก็ฝืนไม่ได้ เขาเปรียบโลกยุคนี้ว่าเหมือนโลกยุคหลังปฏิวัติอุตสาหกรรมใหม่ๆ .. “เป็นช่วงเวลาทั้งที่ดีที่สุดและแย่มากที่สุด” ของประวัติศาสตร์ ขึ้นอยู่กับว่าใครจะรับมือกับมันได้ดีแค่ไหน แต่ในความเห็นของเขาเห็นว่า การรับมือกับโลก

ภิวัตน์ที่ดีจะต้องมีรัฐบาลที่มีธรรมาภิบาลและต้องร่วมมือกับนานาชาติได้..

“การกีดกันทางการค้าก็เหมือนกับการปิดประตูขังตัวเองไว้ในห้องมืด คิดว่าวิธีนี้จะทำให้ตัวเองปลอดภัยจากลมฝน แต่หารู้ไม่ว่าตัวเองกำลังขาดแสงแดดและอากาศหายใจ... มีแต่จะต้องผลักดันการค้าและการลงทุนด้วยการเปิดประเทศให้กว้าง say no to protectionism”

เขาแตกต่างให้กับการเปิดรับโลกาภิวัตน์ซึ่งมักถูกตำหนิว่าเป็นต้นตอที่ทำให้เศรษฐกิจโลกถดถอยว่า... “เราจะไปโทษโลกาภิวัตน์ไม่ได้ ต้องโทษสงครามและความปั่นป่วนที่เกิดขึ้นในภูมิภาค ที่เป็นต้นเหตุทำให้เกิดวิกฤตมากมายตามมา” เช่น วิกฤตผู้ลี้ภัยในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือซึ่งเขาบอกว่าดูแล้วหัวใจแทบสลาย กับต้องโทษอีกอย่างหนึ่งคือวิกฤตการณ์การเงินระหว่างประเทศ ซึ่งก็ไม่ได้มีสาเหตุจากโลกาภิวัตน์.. “แต่เป็นผลจากการไล่ล่าหากำไรสุดโต่งของพวกนายทุนการเงิน บวกกับความล้มเหลวในการบังคับควบคุมด้วยตัวบทกฎหมาย”

สีจิ้นผิงเสนอให้มองเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์ในฐานะที่เป็นผลพวงของพลังการผลิตทางสังคมที่เติบโตขึ้นทั่วโลก ไม่ใช่เป็นเจตจำนงหรือความต้องการของใครหรือประเทศใด มันเป็นดาบ 2 คมที่ให้ประโยชน์แต่ก็เคยสร้างความเจ็บปวดให้กับประเทศพัฒนาและกำลังพัฒนาเกือบทุกประเทศมาแล้ว โลกาภิวัตน์เปรียบได้กับมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ที่ขวางหน้าเราอยู่ จะหนีก็หนีไม่พ้น จีนเองก็เคยกลัวตอนที่เข้าร่วมองค์การการค้าโลก (WTO) แต่สุดท้ายก็ตัดสินใจกระโจนลงไป สำลึกล้ำบ้าง เจอคลื่นยักษ์ซัดสาดบ้างแต่สุดท้ายก็เรียนรู้วิธีว่ายน้ำในท่ามกลางคลื่นลมเหล่านี้...

“และได้ข้อสรุปกลับมาว่าจีนได้เลือกยุทธศาสตร์ที่ถูกต้องแล้ว”

สีจิ้นผิงใช้วาทศิลป์ทั้งทำให้ที่ประชุมลุกขึ้นปรบมือดังกึกก้อง.. “ประวัติศาสตร์โลกชี้ให้เห็นว่าอารยธรรมของมนุษยชาติไม่ใช่เส้นทางที่ราบเรียบ มนุษยชาติพัฒนาขึ้นมาจากการเอาชนะความยากลำบากบนเส้นทางสายนี้ แต่ความยากลำบากไม่ว่าจะหนักหน่วงแค่ไหนก็ไม่สามารถหยุดยั้งมนุษย์ได้ เมื่อเจอความยากลำบากเราต้องไม่บ่น ต้องไม่ตำหนิคนอื่น ต้องไม่สูญเสียความมั่นใจแล้วหนีความรับผิดชอบ แต่ต้องจับมือกันยืนขึ้นรับการท้าทาย ประวัติศาสตร์สร้างได้โดยผู้กล้า ขอให้เราจงมั่นใจ ลงมือทำ คล้องแขนกันเดินสู่ออนาคตที่สดใส”

สื่อต่างชาติวิเคราะห์ว่า จีนไม่เพียงแต่ใช้เวทีที่ดาวอสตอบโต้ทรัมป์อย่างถึงใจแล้ว ยังได้รับความสำเร็จในการวาดภาพให้ที่ประชุมเห็นว่า ในท่ามกลางความแตกต่างและความผันผวนอย่างคาดไม่ถึงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะในยุคที่อเมริกาได้ผู้นำคนใหม่ ประเทศจีนจะเป็นมิตรกับทุกประเทศและพร้อมจะเป็นผู้ให้ที่ดี...

“จีนอ้าแขนให้กับทุกคน ยินดีต้อนรับทุกคนให้ขึ้นไปนั่งกับเราบนขบวนรถไฟสายด่วนแห่งการพัฒนาของจีน”

เห็นหรือยังว่า ขณะที่โลกกำลังหายใจไม่ทั่วท้องกับการขึ้นมาของทรัมป์ จีนก็เสนอตัวเป็นตัวเลือกใหม่ให้ชาวโลกรับพิจารณาได้อย่างเหมาะสม

“เมื่อเจอความยากลำบากเราต้องไม่บ่น ต้องไม่ตำหนิคนอื่น ต้องไม่สูญเสียความมั่นใจแล้วหนีความรับผิดชอบ แต่ต้องจับมือกันยืนขึ้นรับการท้าทาย ประวัติศาสตร์สร้างได้โดยผู้กล้า ขอให้เราจงมั่นใจ ลงมือทำ คล้องแขนกันเดินสู่ออนาคตที่สดใส”

Bird's Nest

Stadium

ทุกวันนี้คงไม่มีใครไม่รู้จักสนามกีฬารังนก (Bird's Nest Stadium) แห่งปักกิ่ง แม้อาจจะดูเป็นเรื่องเชยนิดๆ ที่จะยกสนามกีฬารังนกขึ้นมาพูดอย่างละเอียดในวันเดือนปีนี้ แต่ถ้าวอกว่าอาคาร Elbe Philharmonic Hall (เอลบ์ฟิลาโมนิคฮอลล์) ในเมืองฮัมบวร์ก ประเทศเยอรมนี ที่เพิ่งปรับปรุงเสร็จและโด่งดังในโลกสถาปัตยกรรมไปเมื่อต้นปีค.ศ. 2016 ที่ผ่านมาก็เป็นหนึ่งในผลงานของสถาปนิกผู้ออกแบบสนามกีฬารังนกเช่นกัน คงช่วยลดความเชยไปได้บ้าง และถ้าวอกต่อไปอีกว่าอาคาร Elbe Philharmonic Hall เริ่มออกแบบและก่อสร้างพร้อมๆ กับสนามกีฬารังนก และทั้งคู่ล้วนเป็นอาคารแรกๆ ที่แสดงถึงจุดเปลี่ยนแนวทางการออกแบบของสถาปนิกคนนี้ คงทำให้เราหันมาสนใจสนามกีฬารังนกใหม่อีกครั้ง และที่สำคัญคือในประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมโลกที่ผ่านมา อาคารที่เด่นดังหลายต่อหลายอาคารมักถูกหีบยืมสไตล์ไปผลิตซ้ำอยู่เสมอ แต่ไม่ใช่สำหรับสนามกีฬารังนก นั่นยังทำให้การหีบยอกสนามกีฬารังนกขึ้นมาดูอย่างละเอียดในวันนี้ ไม่มีคำว่าเชย

>> Photo from flickr.com by o d b

สถาปนิก(เคย)แนว Minimalism “Herzog & De Meuron”

บริษัท Herzog & De Meuron (เฮอซอก แอนด์เดอ เมอรอน) ก่อตั้งในปี 1978 โดยสถาปนิกชาวสวิตเซอร์แลนด์สองคนคือ Jacques Herzog (จาก เฮอซอก) และ Pierre de Meuron (พีแอร์ เดอเมอรอน) Herzog & De Meuron เป็นบริษัทออกแบบสถาปัตยกรรมชื่อดังระดับโลก ในปี 2001 Herzog & De Meuron ได้รับรางวัลพริตซ์เกอร์ (Pritzker Prize - เทียบเท่ารางวัลโนเบลแห่งโลกสถาปัตยกรรม)

คำวิจารณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณารางวัลพริตซ์เกอร์กล่าวว่าสถาปัตยกรรมที่ออกแบบโดยพวกเขา “...เล่นกับผิวห่อหุ้มอาคารด้วยจินตนาการและความสามารถเฉพาะตัว” “...มีความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์วัสดุของเปลือกอาคาร” “...ขัดเกลาขนบธรรมเนียมของรูปแบบ Modern ให้ไปสู่การใช้องค์ประกอบที่เรียบง่าย และเปลี่ยนผิววัสดุพร้อมกับสำรวจเทคนิคใหม่ๆ ในการทำผิวไปพร้อมกัน” ในปี 2006 นิตยสาร New York Time กล่าวว่า Herzog & De Meuron “เป็นหนึ่งในบริษัทออกแบบสถาปัตยกรรมที่น่าชื่นชมที่สุดของยุค”

และในช่วงต้นปี 2003 Herzog & De Meuron ชนะการประกวดแบบโครงการสนามกีฬาแห่งชาติที่ปักกิ่ง (Beijing National Stadium - ซึ่งออกแบบมาเป็น “สนามกีฬารังนก” ในที่สุดนั่นเอง)

บางคำวิจารณ์ถึงสไตล์การออกแบบของพวกเขาเมื่อได้รับรางวัลพริตซ์เกอร์ยังคงปรากฏอยู่ในรูปลักษณะของสนามกีฬารังนก ขณะที่บางคำวิจารณ์ไม่เป็นเช่นนั้น ผลงานการออกแบบก่อนได้รับรางวัลพริตซ์เกอร์ของ Herzog & De Meuron ดูเรียบง่ายสไตล์ Minimalism กว่าผลงานในยุคที่พวกเขาออกแบบสนามรังนกมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงในสไตล์การออกแบบของพวกเขา คือการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามามีส่วนในการออกแบบเล่นกับรูปทรงได้ซับซ้อนขึ้น ผลงานระยะหลังของพวกเขาจึงไม่เรียบง่ายเหมือนเดิม หรือไม่ก็เป็นรูปทรงง่ายๆ ที่บิดเปลี่ยนรูปทรงไปต่างๆ นานา และทำให้วัสดุที่ใช้ห่อหุ้มอาคารดูเหมือนพลาสติกที่โดนดัดโค้งที่เลื้อนไหล คำอธิบายข้างต้นสอดคล้องกับรูปแบบของสนามกีฬารังนกและ Elbe Philharmonic Hall อย่างไม่ต้องสงสัย

>> Jacques Herzog และ Pierre de Meuron

>> อาคาร Tate Modern (ซ้าย), อาคาร Goetz Collection (ขวา)
ผลงานแนว Minimalism ของ Herzog & De Meuron

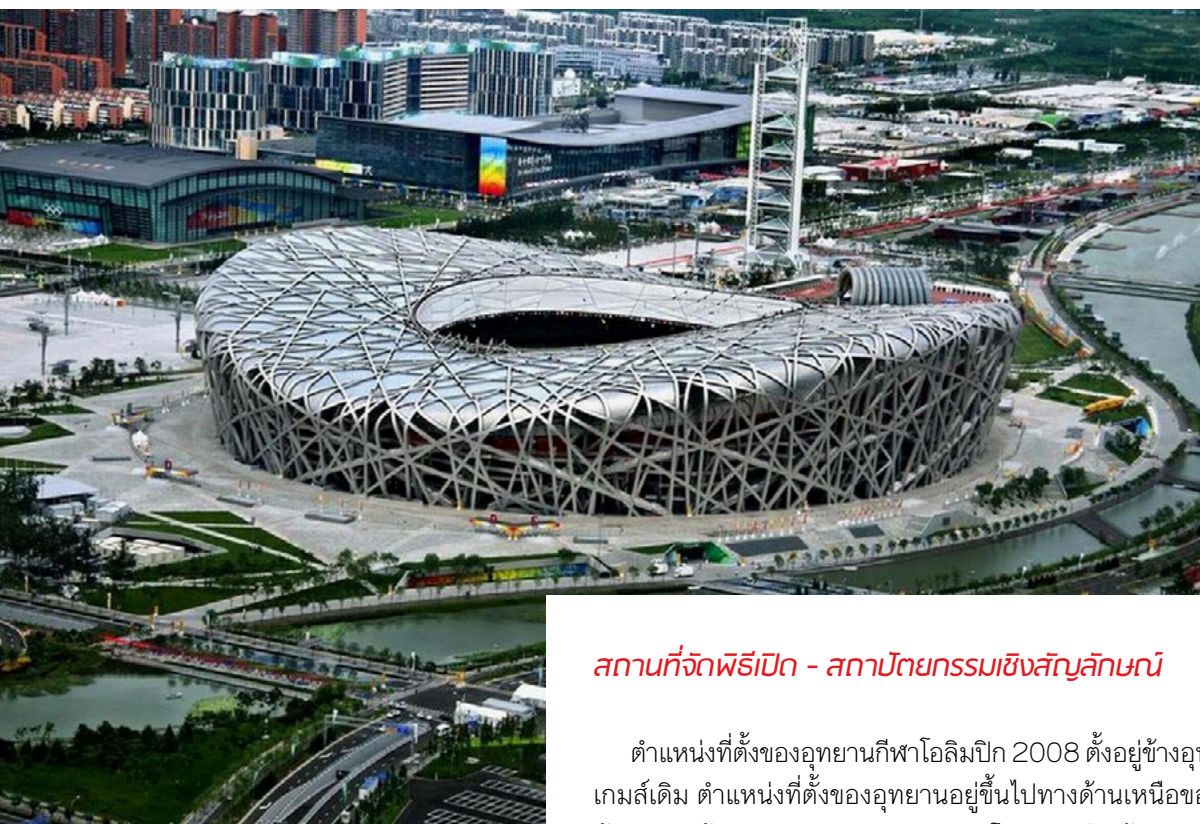

>> ควรกล่าวในที่นี้ด้วยว่าอาคาร Elbe Philharmonic Hall เป็นโครงการที่ใช้ระยะเวลาออกแบบและก่อสร้างนานถึง 15 ปี ซึ่งก็คือ เป็นโครงการที่เริ่มต้นออกแบบในช่วงเดียวกับการออกแบบสนามกีฬารังนก แต่เสร็จช้ากว่ามาก ส่วนอิทธิพลของการใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยออกแบบในอาคารนี้ถึงขั้นที่ว่า ผนังบริเวณภายในแกรนด์ออลด์ ใช้ระบบประมวลผลในคอมพิวเตอร์ช่วยออกแบบทั้งหมด เพื่อให้ได้รูปทรงที่ทั้งสะท้อนและกระจายเสียงได้ดี และผลที่ได้คือรูปแบบเซลล์สะท้อนเสียงนับล้านเซลล์บนผนังที่แตกต่างกัน ประกอบกันขึ้นมาเป็นผืนลึนไหลที่สวยงาม

โอลิมปิก 2008 - สัญลักษณ์สู่การเข้าสู่โลกของจีน

เป็นธรรมเนียมและความจำเป็นพื้นฐานไปแล้วว่าการจัดการแข่งขันโอลิมปิกแต่ละครั้งจะต้องมีการสร้างอาคารสนามกีฬาต่างๆ ใหม่เพื่อมารองรับจำนวนคนที่เข้ามาชมมหกรรมกีฬาจากทั่วโลก ซึ่งเกินกว่าสนามกีฬาแห่งชาติที่มีอยู่เดิมจะรองรับได้ “เป่ย์จิง (ปักกิ่ง) โอลิมปิก 2008” ก็ไม่ใช่ข้อยกเว้นเช่นกัน

โดยเฉพาะโอลิมปิกครั้งนี้จะต้องพิเศษมากขึ้น เพราะจีนถือว่าโอลิมปิกครั้งนี้เป็นสัญลักษณ์สำคัญของการก้าวเข้าสู่การยอมรับบนเวทีโลก เนื่องจากไม่ใช่แค่เพียงตัวเลขเศรษฐกิจที่จีนต้องการ จีนยังต้องการสัญลักษณ์ที่ประกาศชัดเจน ซึ่งนั่นก็คือการเป็นเจ้าของภาพกีฬาโอลิมปิกที่ยิ่งใหญ่ และยอมหนีไม่พ้นที่ต้องใช้สถาปัตยกรรมเป็นเครื่องมือ

สถานที่จัดพิธีเปิด - สถาปัตยกรรมเชิงสัญลักษณ์

ตำแหน่งที่ตั้งของอุทยานกีฬาโอลิมปิก 2008 ตั้งอยู่ข้างอุทยานกีฬาเอเชียนเกมส์เดิม ตำแหน่งที่ตั้งของอุทยานอยู่ขึ้นไปทางด้านเหนือของพระราชวังต้องห้าม แนวเส้นทางเดินหลักกลางอุทยานโอลิมปิกคือเส้นแกนที่ลากต่อจากแกนกลางพระราชวังต้องห้ามต่อเนื่องขึ้นไปทางทิศเหนือ และที่ระยะ 8 กิโลเมตรจากพระราชวังต้องห้าม ก็คือตำแหน่งที่สนามกีฬาหลักสองสนามจะตั้งขนานกันอยู่ ทางทิศตะวันตกของแกนเป็นสนามกีฬาทางน้ำ ส่วนด้านทิศตะวันออกเป็นสนามกีฬาแห่งชาติ (สนามรังนก)

สนามรังนกแห่งนี้เป็นที่จัดพิธีเปิดปิดของเป่ย์จิงโอลิมปิก 2008 ในวันที่ 8 เดือน 8 ที่ระยะ 8 กิโลเมตรจากพระราชวังต้องห้าม

รังนก ไม่ได้เริ่มต้นมารังนก

หน้าตาอาคารที่ Herzog & De Meuron ออกแบบ โดยมี Ai Weiwei (อ้ายเวย์เวย์) ศิลปินหัวก้าวหน้าชื่อดังชาวจีนเป็นที่ปรึกษา เป็นรูปทรงโค้งวงรีมายาวนานและโอบล้อมเข้าสู่ใจกลางอาคารจากรอบทิศ แม้จะมีผังพื้นที่สมมาตร แต่ตัวเปลือกหลังคาด้านบนที่ไหลต่อเนื่องจากผนังรอบนอกขึ้นไปโค้งสลับไหลต่างระดับ ผิวอาคารภายนอกประกอบด้วยเส้นโครงเหล็กถักไปมาอย่างไม่เป็นระบบระเบียบ คำอธิบายรูปทั้งหมดที่อธิบายมาสรุปด้วยคำว่า “เหมือนรังนก” และนั่นเป็นที่มาของชื่อเล่นที่เรียกติดปากกันทุกคนว่า “สนามรังนก” แต่ใครจะรู้เล่าว่า แนวคิดในการออกแบบเบื้องต้น ของสถาปนิกไม่ได้เริ่มต้นมารังนกแต่อย่างใด

สถาปนิกผู้ออกแบบจุดประกายสถาปัตยกรรมหลังนี้จากไห, รอยแตกกลายาของเครื่องปั้นดินเผา รวมถึงลายลูกกรงแบบจีน...

เขาอธิบายแนวคิดที่เรียบง่ายว่า ไหคือภาชนะบรรจุเปรียบเปรยอาคารนี้เป็นที่รวมตัวของผู้คน ส่วนเส้นสายเหล็กที่ขัดกันไปมาแบบไม่มีระบบ มาจากลายถักลูกกรงหน้าต่างจีน ซึ่งเป็นลายไม้ขัดกันไปมา ช่องโล่งว่างทั้งหลายระหว่างโครงถักให้ความรู้สึกต่อเนื่องระหว่างพื้นที่ภายนอกและภายใน เชื้อเชิญให้ผู้คนมาร่วมกิจกรรมกัน คนภายนอกสามารถมองเห็นกิจกรรมภายใน ส่วนคนที่อยู่บนทางเดินรอบนอกของสนามก็มองเห็นผู้คนพร้อมวิวทัศนียภาพโอลิมปิกภายนอกได้

แน่นอน นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่สถาปนิกคิดจากรูปทรงอย่างหนึ่ง แต่เมื่อสร้างมาเป็นอาคารแล้วผู้คนเห็นเป็นอีกอย่าง อาคารรูปทรงแปลกประหลาดระดับโลกหลายต่อหลายอาคารก็เป็นเช่นนี้ อาคารสำนักงานใหญ่ CCTV ที่ปักกิ่งถูกมองว่าเป็นทางเกยยักซ์ โรงอุปรากร Sydney Opera house ถูกมองเป็นกลีบดอกบัวบ้าง เต้าหู้หลังกันบ้าง ชื่อเล่นที่ผู้คนตั้งให้อาคารเหล่านี้ทั้งหลายอาจไม่ได้เป็นเจตนาแรกของผู้ออกแบบ

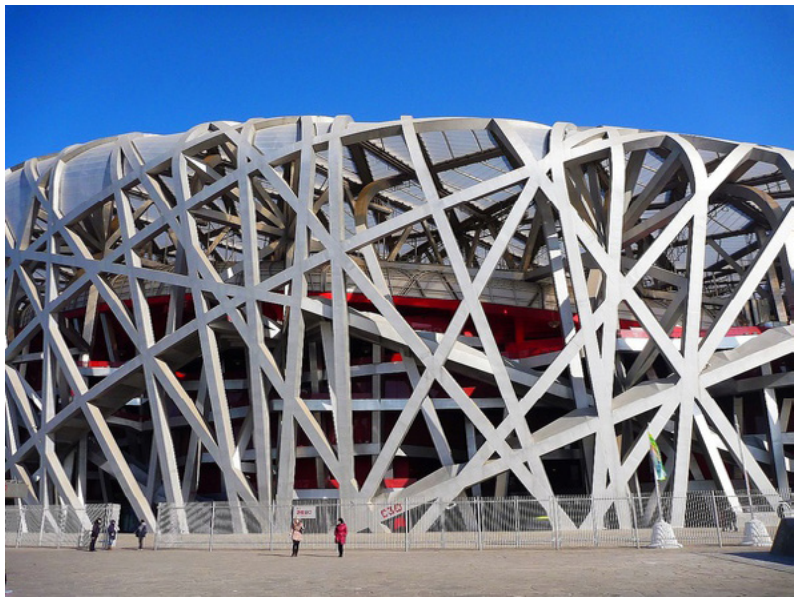

เล็กๆ ไม่ ใหญ่ๆ เท่านั้น

อาคารถูกแบ่งเป็นสองส่วนหลัก คือส่วนอัฒจันทร์ที่เปรียบเสมือนชามสีแดงยักษ์ และส่วนเปลือกอาคารที่เกิดจากโครงสร้างเหล็กถักทอไหลต่อเนื่องขึ้นไปถึงหลังคาคลุม Herzog & De Meuron ต้องการนำโครงสร้างมาเป็นเปลือกอาคารโดยไม่ต้องมีวัสดุปิดผิวอะไรอีก ลักษณะการสร้างความสะดวกของอาคารด้วยโครงสร้างเป็นแนวคิดที่โดดเด่นตั้งแต่สถาปัตยกรรมโกธิคในยุคกลาง อาคารประเภทโบสถ์สมัยนั้นก็ใช้แนวคิดนี้เช่นกัน

อัฒจันทร์และเปลือกอาคารใช้วัสดุหลักต่างกัน โครงสร้างส่วนใหญ่ของอัฒจันทร์เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ส่วนเปลือกอาคารเป็นโครงสร้างเหล็ก

ลำพังตัวอัฒจันทร์ซึ่งต้องจุผู้เข้าชมมหกรรมกีฬาโอลิมปิกให้ได้มากถึง 91,000 ที่นั่ง (หลังโอลิมปิก 2008 จะเหลือเพียงที่นั่งถาวร 80,000 ที่นั่ง) ก็เป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่ง อาคารที่ใหญ่มากขึ้นก็จะทำให้ระยะการนั่งชมบางตำแหน่งไกลเกินไป ทำให้สูญเสียบรรยากาศในการชมกีฬาสดในสนาม เพื่อความรู้สึกร่วมของผู้ชม ผู้ออกแบบอาคารนี้ทำให้ทุกที่นั่งอยู่ไม่ไกลเกิน 142 เมตรจากจุดศูนย์กลางสนามกีฬา

แยกกันเราอยู่

ความใหญ่โตยังมีผลต่อการป้องกันแผ่นดินไหวของอาคาร หากโครงสร้างอัฒจันทร์ต่อเชื่อมกันทั้งหมด เมื่อเกิดแผ่นดินไหวแต่ละส่วนของอาคารอาจจะเคลื่อนที่ต่างทิศทางกันไป เมื่ออาคารต่อเนื่องกันกว้างขวาง การขยับของอาคารทั้งหมดจะมีความต่างระยะกันมาก เพื่อลดทอนความอันตรายอัฒจันทร์จึงถูกแยกเป็น 6 ส่วน โดยมีแนวเชื่อมต่อที่แยกโครงสร้างอิสระจากกัน ในกรณีที่เกิดแผ่นดินไหวแต่ละส่วนสามารถเคลื่อนตัวไปในทิศทางต่างๆ กันโดยไม่ฝืนยึดติดกันไปหมด ซึ่งจะทำให้โครงสร้างฉีกขาดออกจากกันจนนำไปสู่การถล่มในที่สุด

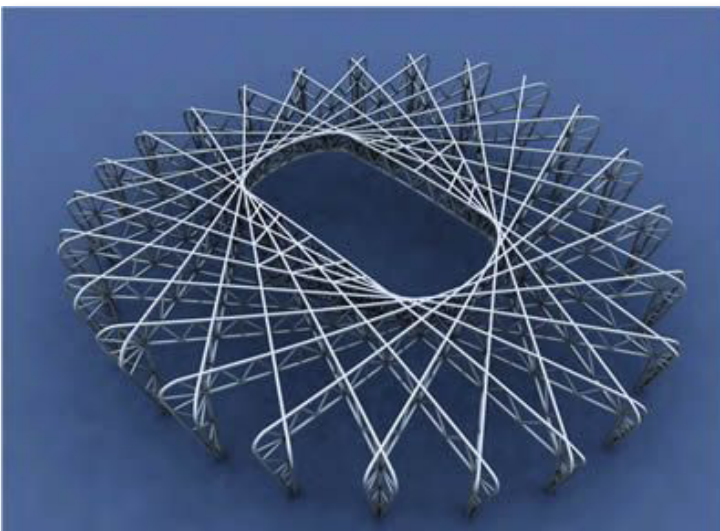

สำหรับอาคารทั่วไปที่ไม่ได้ใหญ่หึมาก็อาจต้องแบ่งอาคารออกเป็นส่วนๆ เช่นกัน โดยมากมาจากเหตุผลที่ว่าอาคารสองส่วนจะเคลื่อนตัวไม่เท่ากันเนื่องจากมีความสูงต่างกันมากภายในอาคารเดียว หรืออาคารที่ต่อเติมจากอาคารที่มีอยู่เดิมแล้วมีแนวโน้มที่จะทรุดตัวไม่เท่ากัน จึงควรต้องแยกโครงสร้างออกจากกันเพื่อให้อาคารขยับตัวไม่ว่าทางซ้ายขวาหรือขึ้นลงได้อย่างอิสระไม่ดึงรั้งให้โครงสร้างที่ขยับตัวน้อยหรือมากกว่า แล้วพังไปทั้งคู่

การแยกอาคารแม้เป็นแค่แนวเล็กๆ แต่หากละเลยก็มีผลเสียหายใหญ่โตได้ อาคารเล็กๆ ที่ต่อเติมในไทยส่วนใหญ่เสียหายเพราะไม่ได้แยกแนวอาคารใหม่ออกจากอาคารเดิมให้เด็ดขาด

แต่การแยกอาคารออกเป็น 6 ส่วนเป็นเรื่องของโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กเท่านั้น โครงเหล็กถักกรอบอาคารยังคงเป็นโครงที่เชื่อมติดกันหมด (แต่ต้องแยกอิสระออกจากโครงสร้างชามอัฒจันทร์)

แม้โครงสร้างเหล็กมีการยืดหยุ่นสูง มีโอกาสที่จะขยับเขยื้อนมากกว่าโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กก็จริง แต่โครงสร้างเหล็กก็รองรับต่อการบิดและขยับเขยื้อนมากกว่าด้วย

ระบบโครงสร้างภายใต้ความไร้รูปแบบ

รูปทรงอาคารมีส่วนสำคัญในการเสริมความแข็งแรง รูปทรงโค้งรีซึ่งมีความโค้งทั้งสามมิติ คือโค้งจากผนังอาคารขึ้นไปบนหลังคาแล้วคลุมไปตรงกลางสนามเป็นรูปทรงที่สมบูรณ์และค้ำยันกันอยู่ในตัว

แต่เนื่องจากผู้ออกแบบไม่ต้องการให้มีเสารองรับโครงเหล็กถักที่ยื่นปกคลุมอัฒจันทร์หึมา การคลุมพื้นที่ใหญ่ขนาดนี้จึงไม่ใช่เรื่องง่ายเลย การคิดคำนวณโครงสร้างจึงต้องทำกันอย่างละเอียดลออ

แท้จริงแล้วลายโครงเหล็กภายนอกที่สานสุมกันไปมา ถูกจัดการให้มีระบบระเบียบอยู่ลึกๆ โดยประกอบด้วยโครงเสาหลักทั้งหมด 24 ต้น โครงเสาที่ว่านี้มีลักษณะเป็นโครงถักสามมิติ ตั้งอยู่โดยรอบสนามในระยะห่างเท่าๆ กันแต่ละต้นต่างกันเรื่องขนาดความสูงต่ำตามระดับที่ต่างกันไปในแต่ละซีกของอาคารเท่านั้น ทั้งหมดประกอบขึ้นเป็นระบบโครงสร้างหลักของเปลือกอาคารและหลังคาที่เป็นระเบียบชัดเจน

>> Photo from flickr.com by xiaming

แต่ถ้าหยุดเพียงเท่านี้คงไม่ได้ชื่อว่า “สนามรังนก”...

หลังจากโครงหลักตั้งขึ้นแล้ว โครงเหล็กที่พาดสุมไปมา จะทำการยึดโยงโครงเสาหลักเข้าด้วยกัน เหล็กที่พาดไปมา จะทำหน้าที่เสมือนเชือกที่ผูกเสาเหล็กถักทั้ง 24 ต้นเข้าด้วยกัน ให้คิดถึงคน 24 คนที่ยืนห่างเท่าๆ กัน ก่อตัวเป็นกลุ่มก้อนกันด้วยการจับมือไขว่กันไว้รอบวง แล้วนำเชือกมาสุมพันทั้ง 24 คนด้วยเชือกยั่วเยี้ย และโครงเหล็กถักยั่วเยี้ยนี้แหละที่ทำให้อาคารนี้ดูเหมือนอาคารประกอบด้วยโครงสร้างที่สานกันอย่างไม่เป็นระบบสุมกันไปมา โดยผู้คนมองไม่เห็นระบบของเสาหลัก 24 ต้นที่ซ่อนอยู่

เหล็กพิเศษ ก่อสร้างในช่วงเวลาพิเศษ

เหล็กมหิมาที่ดูเป็นเส้นสายยั่วเยี้ยมีระยะเวลาयरวมกันทั้งหมดถึง 36 กิโลเมตร ง่ายเลยที่เหล็กที่ดูเหมือนเป็นเพียงเส้นสี่เหลี่ยมธรรมดาต้องบิดในหลายมิติ (สมดังคำวิจารณ์แนวความคิดการออกแบบว่า “เหมือนทำจากพลาสติก”) ต้องการทั้งการคำนวณระยะส่งต่อให้ระบบอุตสาหกรรมที่แม่นยำ และแม่นยำยิ่งยวดใดเหล็กซึ่งเป็นวัสดุที่มีอัตราการขยายตัวสูงเมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลงก็ไม่มีทางได้ขนาดพอดีบัพทุกทิศทางได้ตลอดเวลาที่หน้างาน

การเชื่อมโครงเหล็กมหิมาที่เชื่อมต่อกัน 4-5 แนวกลางอากาศจึงต้องเลือกอุณหภูมิในการเชื่อมต่อ หากเชื่อมในเวลาอากาศร้อนกว่ากำหนด เมื่ออากาศเย็นลงโครงสร้างจะหดและฉีกตัวพังทลาย หากเชื่อมในอากาศที่เย็นเกินไป เมื่ออากาศร้อนขึ้นโครงสร้างจะขยายตัวกันเองจนโก่งตัว ในช่วงการก่อสร้างกลางฤดูร้อน จำต้องกำหนดตำแหน่งการเชื่อมให้ดี บางครั้งต้องเว้นบางตำแหน่งไว้เผื่อการขยายตัว และโครงเหล็กหลายส่วนที่จะเชื่อมให้โครงทั้งหมดเป็นก้อนเดียวกันจำเป็นต้องเชื่อมในเวลากลางดึกเท่านั้น

ชนิดของเหล็กก็ต้องพิเศษเช่นกัน โครงเหล็กภายนอกทั้งหมดจำเป็นต้องใช้เหล็กที่แข็งแรงเป็นพิเศษ และมีความยืดหยุ่นตัวตามกำหนด เหล็กชนิดพิเศษนี้

>> Photo from flickr.com

ชื่อว่า Q460 ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษที่มีจุดคลาก (Yield Point - จุดที่วัสดุไม่สามารถคืนทรงเดิม) เมื่อรับแรงกระทำมากกว่า 460 เมกกะปาสกาลมาตรฐานเป็นต้นไป แข็งแรงกว่าเหล็กที่ใช้ในงานก่อสร้างทั่วไป 2 เท่า เหล็ก Q460 ใช้กับโครงการนี้เป็นครั้งแรกในจีน

ส่วนเส้นสายโครงเหล็กที่ภายนอกดูใหญ่เท่าๆ กัน ประกอบด้วยเหล็กความหนาแตกต่างกันไป ขึ้นส่วนไหนไม่ควรหนักก็ให้บางเพื่อลดน้ำหนัก ขึ้นส่วนไหนต้องการความแข็งแรงสูงก็ต้องให้หนาและแข็งแรงพอ ขึ้นส่วนโครงสร้างเหล็กทั้งหมดถูกสั่งผลิตเป็นพิเศษจากเซี่ยงไฮ้ขนส่งข้าม 5 มณฑลเข้ามาที่ปักกิ่ง

ตึกกลุ่มทางโบนี นาวถึงสนามกีฬาทางนี้

ข่าวโครงสร้างอาคารส่วนต่อเติม Terminal 2E ของสนามบิน Charles de Gaulle (ชาลส์เดอโกล) ที่ปารีส ซึ่งถล่มลงในวันที่ 23 พฤษภาคม 2004 ทั้งๆ ที่เพิ่งเปิดใช้งานมาเพียงปีเดียว สะเทือนถึง 2 โครงการในปักกิ่ง ซึ่งก็คือโครงการโรงละครแห่งชาติจีน (ที่มีชื่อเล่นว่าไซดัม, จากชื่อเล่นแล้วดูเหมือนสองโครงการนี้จะสปีชีส์เดียวกัน) และสนามรینگ เนื่องจากทั้งคู่ใช้รูปแบบโครงสร้างเหล็กคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่โดยไม่มีเสารองรับเหมือนกับอาคาร Terminal 2E ขาวนี้ทำให้โครงการทั้งสองถูกสั่งทบทวนเรื่องความปลอดภัยใหม่ไปด้วย

การก่อสร้างถูกสั่งหยุด หากเป็นโครงการอื่นสั่งหยุดยังพอเลื่อนระยะเวลาเปิดโครงการออกไปได้ แต่นี่เป็นสนามกีฬาโอลิมปิกซึ่งมีกำหนดการแน่นอน ทุกอย่างจะต้องถูกสอบสวนอย่างเร่งด่วนและรวดเร็ว

แต่ที่ไหนได้ อาคารนี้ถูกสั่งหยุดไปนับเดือน

ความปลอดภัย งบประมาณ ระยะเวลา

โดยผลสรุปที่ออกมาคือ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยเพิ่มขึ้น จำเป็นต้องตัดส่วนหลังคาเปิดปิดช่องโถงตรงกลางหลังคาทิ้ง ทุกวันนี้จึงทำให้เราไม่มีโอกาสได้เห็นหลังคาขนาดมหึมากลางสนามกีฬาที่เลื่อนเปิดปิดได้ (ถ้ามีหลังคาปิดอาคารนี้คงดูเหมือนโหม่งสุราจีนที่มีผ้าขาวปิดรอบขอบไหมากขึ้น)

การตัดโครงสร้างหลังคาเลื่อนทำให้น้ำหนักอาคารลดลง ซึ่งสามารถลดโครงสร้างเหล็กลงได้ นอกจากนั้นยังต้องตัดส่วนที่จอดรถใต้อาคารส่วนใหญ่ทิ้ง ทั้งหมดเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ความประหยัด และเพื่อชดเชยระยะเวลาที่ต้องหยุดไป ผลคืออาคารนี้ประหยัดเหล็กขึ้น 2,000 ตัน ประหยัดเงินขึ้นอีก 3 ร้อยล้านหยวน และเปิดอาคารได้ทันตามกำหนด

นโยบายการใช้วัสดุให้คุ้มค่า ตัดลดงบประมาณ ยังอาจมีเบื้องหลังอยู่ที่กระแสวิพากษ์วิจารณ์ของบรรดานักวิชาการที่กล่าวว่าสนามกีฬาแห่งนี้ผลาญเงินและเป็นแค่สนามทดลองการออกแบบของสถาปนิกฝรั่ง

การออกแบบยังพิจารณาถึงความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยโครงเหล็กถักที่เป็นเปลือกอาคารไม่ได้ปิดทึบ ทำให้อาคารสามารถถ่ายเทอากาศได้อย่างดี ที่ช่องว่างบริเวณโครงเหล็กส่วนหลังคาด้านบน คลุมด้วยวัสดุชนิด ETFE ซึ่งเป็นสารโพลีเมอร์ที่ทนต่อการกัดกร่อน ยึดติดตัวสูง ไม่ลามไฟ น้ำหนักเบามาก โปร่งแสงและกันความร้อนได้ดี วัสดุชนิดนี้ถูกใช้เป็นเปลือกห่อหุ้มสนาม

>> วัสดุ ETFE (Ethylene Tetrafluoroethylene)

กีฬาถูกบาศก์น้ำช่างสนามรังนกเช่นกัน (ในไทยเคยใช้เป็นส่วนหนึ่งของผนังอาคาร Siam Discovery ก่อนการปรับปรุงครั้งล่าสุด)

สรุปรวมอาคารนี้ใช้เหล็กทั้งสิ้น 4.2 หมื่นตัน และใช้งบประมาณก่อสร้าง 3,500 ล้านบาท

สถาปัตยกรรมไม่ใช่แค่สร้างขึ้นมาให้จดจำ แต่ยังมีชีวิตต่อไปอีกเนิ่นนาน

สนามรังนก คือสัญลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของโอลิมปิก 2008 และเป็นสัญลักษณ์การก้าวเข้าสู่เวทีโลกของจีนซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในแง่การจดจำ ต้องยอมรับว่าเนื่องจากความร่วมมือและแนวทางของอาคารจึงไม่เคยมีสนามกีฬาโอลิมปิกครั้งไหนที่เป็นที่จดจำต่อเนื่องยาวนานสำหรับชาวโลกเท่าสนามนี้เลย แต่สถาปัตยกรรมไม่ได้อยู่ที่ความหือหาวเพียงอย่างเดียว การคิดคำนวณงบประมาณ เทคโนโลยี รวมถึงการจัดการดูแลรักษาที่สำคัญเช่นกัน การจัดงานโอลิมปิกของหลายชาติเป็นเสมือนม้าไม้เมืองทรอยที่แรกเริ่มดูเหมือนเป็นของขวัญชิ้นงามสำหรับชาวเมือง แต่แท้ที่จริงแล้วกลายเป็นหายนะทางเศรษฐกิจแทน เช่นการล่มสลายของเศรษฐกิจกรีซก็มีเหตุผลส่วนหนึ่งมาจากการทุ่มงบประมาณไปกับการจัดการแข่งขันโอลิมปิก และสุดท้ายสนามกีฬาก็ถูกทิ้งร้างโดยปราศจากการใช้งาน สูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์

ฉะนั้นการที่สนามกีฬาหรืองานเฉิดฉายและคงอยู่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของเมืองปักกิ่งจึงไม่ใช่เรื่องง่าย ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาต่อปีที่สูงถึง 150 ล้านบาท ไม่สามารถให้ค่าตัวเข้าชมมารองรับค่าใช้จ่ายส่วนนี้ได้ จึงต้องบริหารจัดการด้านการเงินประกอบไปด้วย เช่นมีการขายสิทธิ์โฆษณาในสนามกีฬาเพื่อหารายได้เพิ่มเติม (ว่ากันว่าสิทธิ์โฆษณาที่บริษัท adidas ซื้อไว้ในสนามนี้มีมูลค่าสูงถึง 70 ล้านบาทต่อปี)

>> โลโก้ของสนามกีฬารังนก มาจากรูปร่างและเส้นสายของตัวสนามกีฬา

แต่จนถึงปัจจุบันนี้สนามรังนกก็ยังคงเป็นแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่จัดกิจกรรมระดับชาติหลายต่อหลายครั้ง ด้วยการบริหารจัดการงบประมาณและการใช้งานจึงยังคงทำให้สนามรังนกยังคงเฉิดฉายอยู่ทุกวันนี้ ไม่เพียงแต่เฉิดฉายด้วยแสงสว่างที่ฉายแสงไปบนผนังสีแดงภายในโครงเหล็กซับซ้อนสี่เทา แต่เฉิดฉายอยู่ในความทรงจำของชาวโลก สมกับสิ่งที่จีนตั้งใจให้โอลิมปิก 2008 เป็นสัญลักษณ์แห่งการก้าวเข้าสู่เวทีโลกของชาติจีน

สโมสรฟุตบอลจีนทุ่มสุดตัว แย่งซื้อนักเตะต่างชาติ

ปีที่ผ่านมา เป็นปีที่สโมสรฟุตบอลของจีนทุ่มเงินซื้อตัวนักเตะต่างชาติในอัตราสูงลิ่ว และเป็นปีแรกที่ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้กระโดดขึ้นไปจากปีที่แล้วเกือบ 4 เท่า สำนักบริหารการกีฬาแห่งชาติของจีน (State General Administration of Sports) ประกาศเมื่อวันที่ 5 มกราคม ว่า กำลังพิจารณาที่จะกำหนดเพดานเงินเดือนนักกีฬาให้กับสโมสรต่าง ๆ จะลงมือตรวจสอบบัญชีการใช้จ่ายว่าถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งจะหาทางทำให้สโมสรต่าง ๆ ยอมแบ่งรายรับที่ได้ในแต่ละปีไปพัฒนาทีมฟุตบอลสำรองและทีมฟุตบอลเยาวชนให้มากขึ้น

“การดำเนินงานหลายอย่างของสโมสรฯ ไม่เป็นผลดีต่อการพัฒนากีฬาในระยะยาว เช่น การเอาเงินไปซื้อตัว

นักฟุตบอลต่างชาติในราคาที่สูงลิ่ว แต่กลับไม่เอาไปลงทุนให้กับการฝึกซ้อมเพื่อสร้างนักเตะรุ่นใหม่” เจ้าหน้าที่รัฐคนหนึ่งกล่าว

ต้นปีที่แล้ว ฟุตบอลลีกมืออาชีพระดับแนวหน้าสุดของประเทศที่มีชื่อว่า Chinese Football Association Super League หรือ CSL ใช้เงินก้อนใหญ่ 363 ล้าน US\$ ซื้อตัวนักเตะจากต่างประเทศ พอถึงปลายปีก็จ่ายอีกก้อนใหญ่ซื้อตัว Oscar นักเตะบราซิลในราคา 63.5 ล้าน US\$ ลบสถิติสูงสุดที่เพื่อนร่วมทีมของเขา Hulk เคยทำได้เมื่อ 5 เดือนก่อน เมื่อ Hulk ถูกสโมสร SIPG ของเซี่ยงไฮ้ซื้อตัวไปด้วยค่าหัว 53.9 ล้าน US\$ ต่อจากนั้นอีก 3 วันสโมสรอีกแห่งหนึ่งในเซี่ยงไฮ้

CHINA SOCCER TRANSFERS

Biggest confirmed deals

Hulk Brazil

\$58.9
million

Jul 2016
Zenit St Petersburg
Russian Premier
League

↓
Shanghai SIPG
Chinese Super
League

Alex Teixeira
Brazil

\$52.9
million

Feb 2016
Shakhtar Donetsk
Ukrainian Premier
League

↓
Jiangsu Suning
Chinese Super League

Jackson Martinez
Colombia

\$44.4
million

Feb 2016
Atletico Madrid
La Liga Spain

↓
Guangzhou Evergrande
Chinese Super
League

Ramires Brazil

\$29.6
million

Jan 2016
Chelsea
Premier League

↓
Jiangsu Suning
Chinese Super
League

Axel Witsel
Belgium

\$21.2
million

Jan 2016
Russia
Zenith St Petersburg

↓
Tianjin Quanjian
Chinese Super
League

Elkeson Brazil

\$19.6
million

Jan 2016
Guangzhou Evergrande
Chinese Super League

↓
Shanghai SIPG
Chinese Super League

\$63.5
million

Oscar
Brazil

Dec 2016

Chelsea
Premier League

↓
Shanghai SIPG
Chinese Super
League

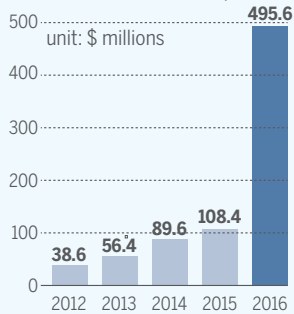
Gervinho Cote d'Ivoire

\$19.1
million

Jan 2016
AS Roma
Serie A Italy

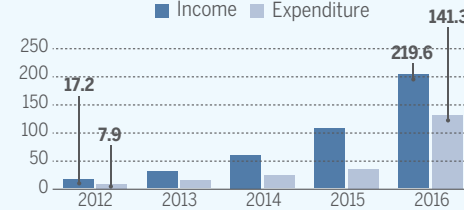
↓
Hebei China Fortune
Chinese Super League

CSL clubs' spending on foreign imports (including transfer fees, salaries)

Revenue and spending of CSL from 2012-2016

unit: \$ millions

Source: Transfermarkt.com; Oceans Marketing; Soda Soccer and China Business News

YANG LIU / CHINA DAILY

>> <http://epaper.chinadailyasia.com/pools/2-20170127-013.pdf>

Shanghai Greenland Shenhua ก็ว่าจ้าง Tevez อดีตดาวยิงจากสโมสร Manchester City ไปอีกเป็นเงิน 11 ล้าน US\$ เป็นเวลา 2 ปี บุคคลในวงการฟุตบอลจีนต่างคาดกันว่า กว่า จะถึงฤดูกาลแข่งขันประจำปีของ CSL ซึ่งจะเริ่มในราวเดือนมีนาคม สโมสร แต่ละแห่งจะทุ่มเงินซื้อตัวนักเตะต่างชาติเพิ่มขึ้นอีก

การควบคุมค่าใช้จ่ายด้วยการจำกัด เพดานเงินเดือนนักเตะ เป็นสิ่งที่สโมสร กีฬาต่างชาติดอย่าง NBA ของอเมริกา เคยใช้ได้ผลมาแล้ว แต่เมื่อจะนำเอามา ใช้กับวงการฟุตบอลจีน บุคคลในวงการ

ต่างเห็นตรงกันว่าอาจควบคุมไม่ได้ เพราะเพดานเงินเดือนของนักเตะทั่วโลกมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา โดยแต่ละสโมสรจะขยับเพดานเงินเดือน ขึ้นตามรายได้ของสโมสรที่สูงขึ้น การ กำหนดเพดานเงินเดือนตายตัวอย่าง ที่ทางการเงินคิดจะทำจึงเป็นเรื่องยาก หรือหากทำได้คือตั้งเพดานเงินเดือน เป็นเกณฑ์ได้ก็จริง แต่สโมสรต่าง ๆ ก็ มีวิธีหลบหลีก เช่น จ่ายให้ในหมวดค่า พานะหรือค่าฝึกซ้อมทดแทนเงินเดือน ที่ขาดหายไป

ถันเจี้ยนเซียง ผู้เชี่ยวชาญด้าน ลังคมวิทยาการกีฬาของจีนเสนอว่า

“รัฐควรคิดหาทางกำหนดนโยบายให้ สโมสรต่าง ๆ เอาเงินไปพัฒนาเยาวชน สร้างนักเตะหน้าใหม่ให้มากขึ้น แทนที่ จะคิดหาทางเข้าไปบงการการใช้จ่าย เงินของพวกเขาซึ่งเป็นเรื่องยากมาก”

Chinese Super League (CSL) เป็นฟุตบอลมีอาชีพดิวิชันหนึ่งของ จีน ตั้งขึ้นมาแทนที่ Jia-A League ฟุตบอลดิวิชันแรกที่ทางการเงินตั้งขึ้น เมื่อปี 1994 ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับกีฬาฟุตบอลให้เทียบเท่าเทียม ใกล้เคียงกับสากล เมื่อตั้งใหม่ ๆ Jia-A League สร้างผลงานที่ดีไว้อย่างหนึ่ง แต่ต่อมาชื่อเสียงเล็ดลอดจากปัญหา

ภายในที่ไม่เรียบร้อย ถูกกล่าวหาว่าโกงกินบ้าง ไม่โปร่งใสในการจัดสายแข่งขันบ้าง พนันขันต่อกันเองภายในสมาคมบ้าง Jia-A League ค่อย ๆ สูญเสียความนิยมจากแฟน ๆ การแข่งขันแต่ละครั้งมีผู้ชมน้อยจนประสบปัญหาขาดทุน ถูกทางการสั่งปิดแล้วตั้ง CSL ขึ้นมาแทนในปี 2004

CSL ดำเนินงานภายใต้ชื่อ Chinese Football Association (CFA) ในปีแรก ๆ มีทีมฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีมแล้วค่อย ๆ ขยายจนเป็น 16 ทีมในปัจจุบัน ในทางธุรกิจ CSL ร่วมกับ CFA ตั้งบริษัทขึ้นในชื่อ CSL Company มีสโมสรฟุตบอลทั้ง 16 ทีมซึ่งเป็นสมาชิกร่วมกันถือหุ้น

ฤดูกาลแข่งขันของ Chinese League จัดไม่ตรงกับ European League คือจะแข่งกันระหว่างเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคม ไปสิ้นสุดในเดือนพฤศจิกายนหรือธันวาคม แต่ละสโมสรต้องแข่งกับสโมสรอื่น 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งแข่งในบ้านและอีกครั้งแข่งนอกบ้าน ฤดูหนึ่ง ๆ จึงมีการแข่งขันทั้งหมด 240 เกม เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันในแต่ละปี ทีมโหล่สุด 2 ทีมสุดท้ายจะตกชั้นถูกผลักลงไปอยู่กับ China League One ซึ่งเป็นลีกระดับรองลงมา กลับกันทีมเต็งหนึ่ง 2 ทีมแรกของ China League One จะเลื่อนขึ้นมาแทนที่มาอยู่ในลีกของ CSL

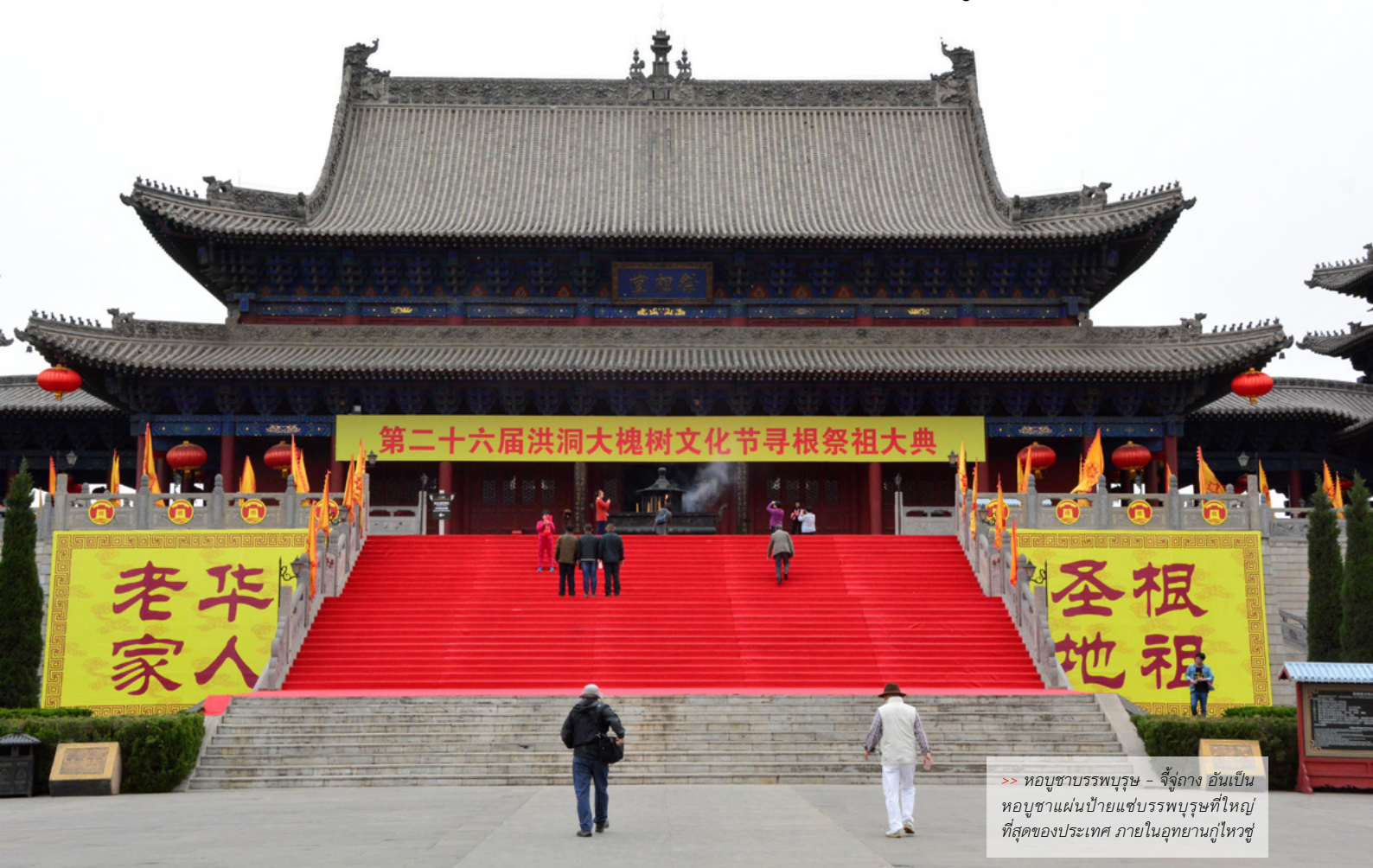

นอกจากมืออาชีพทั้ง 2 ลีกแล้ว เป้าหมายเดิมของ CSL คือการสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ขึ้นมาทดแทนรุ่นเก่า จึงมีการตั้งลีกสำรองขึ้นมารองรับอีกหลายลีก เช่น U-19 League, U-17 League และ U-15 League แต่ดูเหมือนว่าสมาคมกีฬาไหน ๆ ในโลกก็หนีไม่พ้นเรื่องคอร์รัปชัน แทนที่ CSL จะเอาเงินไปพัฒนาลีกสำรองตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กลับมีข่าวอื้อฉาวไม่หยุดจนถูกทางการสั่งตรวจสอบ สุดท้ายศาลพิพากษามีความผิดรองประธานฯ 3 คนของ CSL ถูกสั่งจำคุกในปี 2010

ในประเทศจีน นักฟุตบอลลีกได้รับเงินเดือนสูงกว่านักกีฬาประเภทอื่น แม้กระทั่งอาจจะสูงกว่านักกีฬาลีกบางประเทศเสียด้วยซ้ำ ทำให้นักเตะจากหลาย ๆ ประเทศโดยเฉพาะกลุ่มประเทศละตินอเมริกาสนใจอยากมาเล่นให้กับสโมสรจีน อย่างไรก็ตามสมาคมฟุตบอลจีนมีข้อกำหนดที่เคร่งครัดห้ามทุกสโมสรรับนักเตะต่างชาติเกิน 5 คน และในการจัดนักกีฬาต่างชาติลงสนามแข่งขัน แต่ละนัดต้องมีนักกีฬาต่างชาติสูงสุดไม่เกิน 4 คน ปี 2012 เคยทดลองเปลี่ยนกฎใหม่ อนุญาตให้ทีมที่มีประวัติเคยลงแข่งขันใน AFC Champion League สามารถรับนักเตะต่างชาติเพิ่มขึ้นได้อีก 2 คน เป็น 7 คน แต่เพียงปีเดียวกฎนี้ก็ถูกยกเลิก แสดงให้เห็นว่าการซื้อตัวนักเตะต่างชาติเป็นเรื่องละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสโมสรฟุตบอลในประเทศจีนซึ่งแต่ละปีทำรายได้จากการแข่งขันฟุตบอลสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี 2016 สูงกว่าปี 2015 อย่างน่าตกใจ คือสูงขึ้นกว่าเท่าตัว

>> หอบูชาบรรพบุรุษ - จี่จู่ถาง อันเป็น หอบูชาแผ่นดินป้ายแซ่บรรพบุรุษที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ภายในอุทยานกุไหวชู่

ดินถิ่นบรรพบุรุษ... อุทยานกุไหวชู่

ชาวจีนมีคำกล่าวในสองประโยคที่จับใจมาใน
ทุกยุคสมัยว่า

“ร่วงเอยกึ๋น” 落叶归根

“ใบไม้ร่วงโรยสู่โคนต้น”

“อันส่วยซือหยวน” 饮水思源

“ดื่มน้ำคำนึงถึงต้นธาร”

เป็นคำสอนใจลูกหลานให้รู้จักที่มาของรากเหง้า
บรรพชน และยังสอดคล้องกับหลักธรรมชาติดั้ง
สมเด็จพระพุทธเจ้าปัจจุบันเป็นอย่างดี

>> “อันส่วยซือหยวน” - “ดื่มน้ำคำนึงถึงต้นธาร”
ป้ายเตือนใจให้เราไม่ลืมต้นธารที่ไหลมา

อีกหนึ่งคำกลอนอันเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ผู้อาวุโส
ในจีนหลายภูมิภาค

“หากถามว่าบรรพบุรุษของพวกเรามาจากไหน

ต้นไผ่ใหญ่อำเภองงมณฑลซานซีนั้น

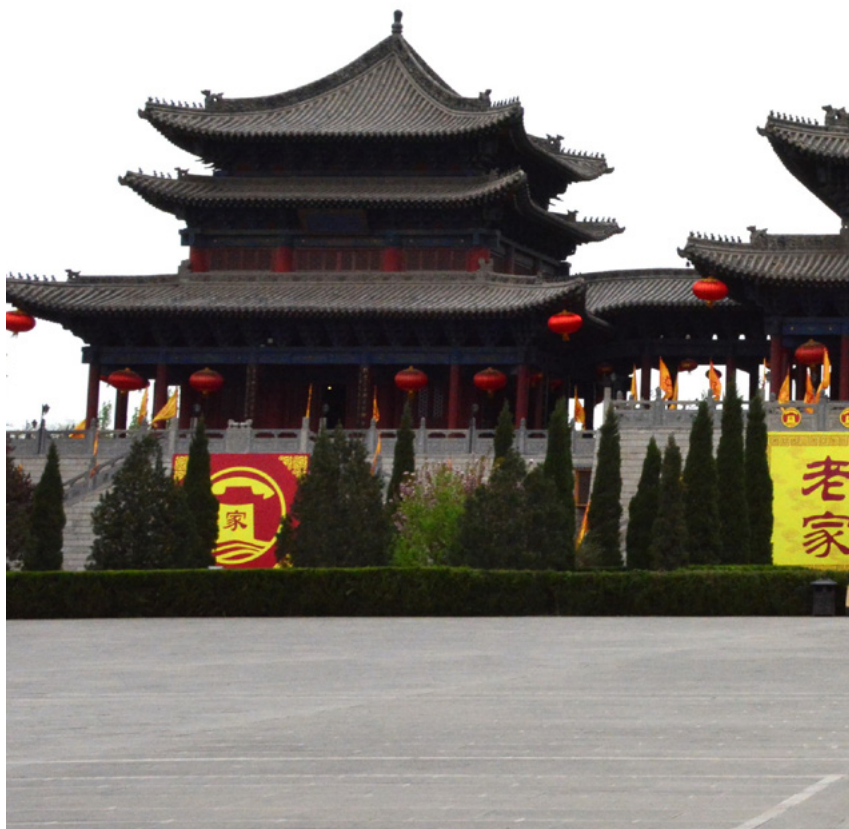
บ้านของบรรพบุรุษเราเรียกว่าอะไร

วังนกอีโกได้ต้นไผ่ใหญ่คือที่บรรพชนเราจากมา”

ต้นไผ่ใหญ่ (ตัวไผ่ 大槐树 หรือ ต้นไผ่
โบราณ 古槐树) แห่งอำเภองง 洪洞 (คำ
ว่า “ง” ออกเสียงเฉพาะ) เมืองหลินเฟิน 临汾 ภาค
กลางของมณฑลซานซี คือต้นธารและสถานที่อัน
ศักดิ์สิทธิ์ของบรรพบุรุษชาวจีนทั้งหมด

ณ ที่นี้ ไม่มีสิ่งปลูกสร้างเก่าแก่โบราณ ไม่มี
ธรรมชาติใดที่สวยงามให้ชวนหลงใหล

ทว่าตลอดสี่ฤดูกาลมีชาวจีนทั้งในและโพ้นทะเล
ต่างเดินทางมาเยี่ยมเยือนถิ่นฐานรากบรรพบุรุษของ
ตนเองอย่างมิขาดสาย จึงอาจเรียกได้ว่า สถานที่แห่ง
นี้คือ “โคนต้นของทุกกิ่งใบ ต้นธารของน้ำทุกหยดสาย”
ที่แพร่ขยายไปทั่วประเทศและโพ้นทะเลทั่วโลก

>> ต้นไผ่โบราณจำลองที่ลานกุไผ่

ทำไมบริเวณต้นไผ่โบราณจึงเป็น “โคนต้นของทุกกิ่งใบ
ต้นธารของน้ำทุกหยดสาย” ?

ในประวัติศาสตร์ปลายสมัยราชวงศ์หยวน ได้เกิดเหตุ
ทุกข์ภัยทั้งภัยธรรมชาติ ความแห้งแล้ง คัตรูพืช และเหตุการณ์
ความไม่สงบจากสงครามในสมัยปลายราชวงศ์ขึ้นในแผ่นดิน
จีนภาคกลาง ลูกหลานไปนับสิบมณฑลก่อนประเทศ เป็นเหตุให้
ประชาชนล้มหายตายจากเป็นจำนวนมาก แผ่นดินภาคกลาง ภาค
เหนือ และภาคตะวันออก เกิดภาวะร้างไร้ผู้คนอยู่ท่ามาหากิน

เมื่อจักรพรรดิหมิงไท่จู (พระนามเดิมจูหยวนจาง) ได้สถาปนา
ราชวงศ์หมิงขึ้นปกครองแผ่นดินจีนแล้ว พระองค์จึงมีพระราชโบาย
ระดับชาติประการหนึ่ง คือการให้อพยพย้ายถิ่นประชากรจาก
บริเวณจินจง 晋中 (ภาคกลางของมณฑลซานซี) ต่อเนื่องไปยัง
บริเวณจินหนาน 晋南 (ภาคใต้ของมณฑลซานซี) ลุ่มแม่น้ำเฟิน
เหอและหวงเหออันอุดมสมบูรณ์ ปราศจากเหตุทุกข์ภัย และ
มีประชากรหนาแน่น ให้กระจายไปอยู่มณฑลอื่น ๆ ของประเทศ

หน่วยงานที่รับผิดชอบจึงรับสนองพระบรมราชโองการมาตั้ง
สำนักงานอยู่ภายในบริเวณวัดกว้างจี 广济寺 อำเภองง เมือง
หลินเฟิน ซึ่งเวลานั้นมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากที่สุด อีกทั้ง

>> หอบูชาบรรพบุรุษ และแผ่นป้ายตัวอักษร “บ้านเก่าของบรรพชนชาวจีน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของแก่นรากบรรพบุรุษ” และเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ.๒๐๑๖ ได้จัดพิธีเซ่นไหว้แผ่นป้ายแซ่บรรพชนครั้งที่ ๒๖

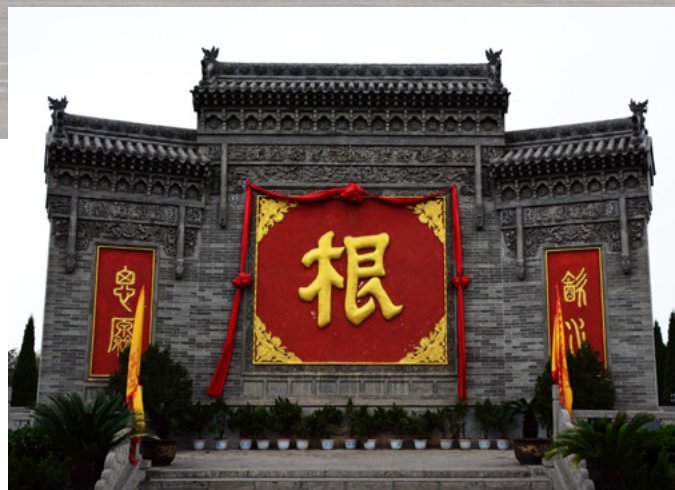

ยังตั้งอยู่บนใจกลางเส้นทางสัญจรไปยังแคว้นต่าง ๆ รอบทิศทาง โดยได้ใช้หมุดหมายทางธรรมชาติที่สำคัญคือ ต้นไหวใหญ่ที่มีเรือนยอดแผ่ปกคลุมพื้นที่หลายตารางหมู และบนลำต้นยังมีนกมาทำรังอยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นจุดนัดพบของเจ้าหน้าที่และประชากรในการอพยพเคลื่อนย้าย

การที่ประชากรหลายร้อยแซ่จากหลายร้อยหมู่บ้านถูกทางการกวาดต้อนมาเพื่อให้ย้ายถิ่นฐาน จึงนับเป็นเรื่องใหญ่ในชีวิตที่ต้องทิ้งถิ่นฐานบรรพบุรุษของตนเอง เพื่อไปอาศัยอยู่ในสถานที่ใหม่อันห่างไกลต่างบ้านต่างมณฑล

กล่าวกันว่า ในการเคลื่อนย้ายประชากรในคราวนั้น ผู้อพยพที่ถูกเชือกที่ข้อมือเดินติดต่อกันเพียง ๗ ก้าว ก็ต้องหันมาแลมองบ้านเกิดของตนครั้งหนึ่ง เมื่อเดินทางไกลขึ้น ก็มองมาเห็นแต่ต้นไหวใหญ่ เดินไปก็รำให้ไป หยาดน้ำตาหลังรินลงอาบผืนดิน ด้วยความอาลัยอาวรณ์ถึงน้ำใส ๆ ที่เคยดื่มกิน ดินอุ่น ๆ ที่เคยหนุนนอน ปลุกพืชผลมาหลายชั่วคน

ยามจากแผ่นดินบ้านเกิดเมืองนอนไปแดนไกล ก็จะไม่บอกเล่าบุตรหลานให้คำนึงระลึกถึงบ้านเกิด เพราะ “ใบไม้ทุกใบต้องร่วงโรยลงสู่โคนต้น ดื่มน้ำทุกหยดต้อง

>> ตัวอักษร “เกิน” หรือ “ราก” ของบรรพชนนับร้อยแซ่พันหมู่บ้านที่เคยอพยพจากแผ่นดินชานซีภาคกลางไปยัง ๑๐ กว่ามณฑลทั่วประเทศ

>> เยาวชนจีนรุ่นใหม่ กับป้ายแสดงสถานที่อพยพประชากรครั้งใหญ่ในสมัยราชวงศ์หมิง ที่มีอายุมายาวนานแล้วถึง ๖ ศตวรรษ

คำนึงถึงต้นสายลำธาร” ทุกคนต้องรู้จักรากเหง้าที่มาของบรรพชน และสถานที่แห่งนั้นก็คือ “ต้นไผ่ใหญ่หรือต้าไหวซู่” และพร้อมพรั่งสอนเตือนอนุชนว่า หากมีโอกาสขอให้กลับไปเยี่ยมคารวะถิ่นฐานของบรรพชนที่พวกเราจากพรากมาให้ได้สักครั้งหนึ่ง

มีบันทึกว่า ตั้งแต่ปีที่ ๖ ของรัชศกหงู่ จักรพรรดิหมิงไท่จู (ปีค.ศ.๑๓๗๓) จนถึงปีที่ ๑๕ ของรัชศกหย่งเล่อ จักรพรรดิหมิงเฉิงจู (ปีค.ศ.๑๔๑๓) ภายในระยะเวลาเกือบ ๕๐ ปีนี้ มีการอพยพประชากรครั้งใหญ่รวมถึง ๑๘ ครั้ง (สมัยจักรพรรดิหมิงไท่จู ๑๐ ครั้ง จักรพรรดิหมิงเฉิงจู ๘ ครั้ง) จากแผ่นดินจีนจาง จัณหนาน ที่ราบภาคกลางและใต้ของซานซี ใน ๕๑ อำเภอ ไปยัง ๓๐ เมือง ๒,๒๑๗ อำเภอใน ๑๐ กว่ามณฑลทั่วประเทศ ทั้งในมณฑลเหอหนาน เหอเป่ย์ เสฉวน อานฮุย เจียงซู ซานซี ซานตง กานซู หูเป่ย์ หูหนาน เจียงซี ฯลฯ รวมถึงกรุงปักกิ่ง ราชธานีใหม่ของจักรพรรดิหมิงเฉิงจูอีกด้วย

ต่อมาภายหลังอนุชนของผู้อพยพครั้งใหญ่นี้ได้เคลื่อนย้ายไปอยู่ในอีกหลายมณฑลในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เช่น กุ้ยโจว ฮกเกี้ยน กวางตุ้ง กวางสี ไหล่ล่า ไต้หวัน เฮย์หลงเจียง จี๋หลิน เหลียวหนิง รวมไปถึงเคลื่อนย้ายไปอยู่ในภูมิภาคออสเตรเลีย ยุโรป อเมริกา แอฟริกา ฯลฯ และอีกหลายสิบประเทศด้วย

>> ป้ายแสดงสถานที่ตั้งของต้นไผ่ใหญ่โบราณ อันหมุดหมายในการเดินทางมาคืนถิ่นบรรพบุรุษของอนุชนมายาวนานกว่าหกศตวรรษ

>> แผนที่การเคลื่อนย้ายประชากรในสมัยต้นราชวงศ์หมิง รัชศกหงู่ถึงรัชศกหย่งเล่อ ระยะเวลาเกือบ ๕๐ ปี มีการอพยพประชากรครั้งใหญ่ถึง ๑๘ ครั้ง ไปยัง ๑๐ กว่ามณฑลทั่วประเทศ เรา ๆ ท่าน ๆ อาจมีบรรพชนที่ร่วมอพยพในคราวนั้น ก่อนที่จะอพยพลงได้ในสมัยปลายราชวงศ์หมิงต่อต้นราชวงศ์ชิงมาอยู่แถวฮกเกี้ยน แคะ ต่โจว และกวางตุ้งก็เป็นได้

>> ภาพเก่าในอดีตแสดงศาลบูชาไผ่ซู่ ในตำแหน่งที่แก่นรากเดิมตั้งอยู่

>> ภาพถ่ายหมู่ มีตัวอักษรเขียนกำกับปีค.ศ. ๑๙๕๙ หรือเมื่อ ๕๘ ปีที่แล้ว ที่อนุชนมากราบสักการะและเห็นศาลบูชาไผ่ซู่ และต้นไผ่รุ่นที่สองที่เติบโตอยู่ด้านข้าง

ปัจจุบันบริเวณต้นไหวใหญ่สามชั่วรุ่น ภายในวัดกว้างจีแห่งนี้ ได้แบ่งจัดพื้นที่ตั้งเป็นอุทยานกุไหวชู พร้อมหอบูชาบรรพบุรุษขนาดใหญ่ เพื่อเป็นอนุสรณ์ในการคืบถิ่นบรรพบุรุษของชาวจีนทั่วประเทศ

เมื่อเข้าสู่เขตอุทยานกุไหวชู ภายนอกมีตัวอักษร “เก็น” หรือ “ราก” ขนาดใหญ่ เพื่อบ่งบอกให้อนุชนผู้มาเยือนถิ่นฐานรากของบรรพชนที่ย้ายถิ่นจากมา บนเส้นทางเดินมีระเบียบภาพแกะสลักนูนสูง แสดงเหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของทางการกวาดต้อนประชาชนมาลงทะเลเบียน ภาพการลักการะและอ้าลาต้นไหวโบราณที่มีรังกใหญ่อยู่บนต้น และการให้ประชาชนอพยพย้ายถิ่นครั้งใหญ่พร้อมด้วยพาหนะสัตว์ต่างอย่างยากลำบากเมื่อหกดศวรรษก่อน เป็นต้น

หัวใจสำคัญในอุทยานแห่งนี้คือ “ตอ” หรือ “เก็น” 根 ของต้นไหวรุ่นแรก อายุเกือบสองพันปี แม้จะไม่มีต้นงอกขึ้นแล้วก็ตาม แต่รากได้แตกออกเป็น ต้นไหวรุ่นที่ ๒ 二代古槐 และต้นไหวรุ่นที่ ๓ 三代古槐 ยืนต้นแตกใบแผ่กิ่งก้านงอกงาม ยืนยงอยู่ไม่ไกลกัน ให้เป็นหมุดหมายสำคัญที่อนุชนรุ่นหลังได้มากราบสักการะสถานที่บรรพชนของ

>> ศาลบูชา “กูต้าไหวชู” ที่ตอต้นไหวใหญ่โบราณอายุราวสองพันปี (สันนิษฐานมีอายุมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่น) เป็นจุดหมายสำคัญที่ถูกหลานชาวมังกรทั่วประเทศต่างมาคืบถิ่นที่บรรพชนของตนเดินทางจากบ้านเกิดเมืองนอนมา

>> “ไหวเก็น” แก่นตอของต้นไหวต้นแม่ที่ขุดขึ้นมาแสดงเป็นอนุสรณ์

>> ต้นไหวรุ่นที่ ๒ และรุ่นที่ ๓ เติบโตแผ่กิ่งก้านสาขาขึ้นอยู่ใกล้กันจากรากของต้นแม่ บริเวณรอบโคนต้นมีแผ่นผ้าสีแดงเหลืองที่ชาวบ้านจะเขียนอวยพรมาผูกไว้ เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตตนและครอบครัว

สาระน่ารู้

>> วัดกว้างจี อำเภองกง สถานที่ตั้งของอุทยานกุไหวชู ที่ยังมีกลิ่นอายและเปลวเทียนสว่างไสวคู่กับตำนานการคืบถิ่นบรรพบุรุษที่ชาวจีนรู้จักกันทั่วประเทศ

วัดกว้างจี อารามที่ตั้งของต้นไหวโบราณ

วัดกว้างจี อำเภองกง มณฑลซานซี มีประวัติการสร้างตั้งแต่ปีที่ ๒ ของรัชกาลจินกวน จักรพรรดิถังไท่จง (ปีค.ศ.๖๒๘) มีความเจริญต่อเนื่องมาในสมัยราชวงศ์ซ่งและหมิง มีผู้คนเดินทางมาทำบุญสักการะมากมาย มีอาณาบริเวณกว้างขวาง อีกทั้ง อำเภองกงยังตั้งอยู่บนเส้นทางสัญจรของขบวนม้าต่างสำคัญคือ ทิศเหนือติดต่อแคว้นเอียน ทิศตะวันออกติดต่อแคว้นฉีและหลู่ ทิศใต้ติดต่อแคว้นจินและสวี่ ทิศตะวันตกไปยังแคว้นน่านและกานซู ดังนั้นวัดแห่งนี้จึงได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานที่ทำการของหน่วยงานราชการในการอพยพเคลื่อนย้ายประชาชน โดยใช้ต้นไหวโบราณขนาดใหญ่ที่มีรังกอยู่มากมาย เป็นหมุดหมายในการลงทะเลเบียน และต่อมา ชื่อเสียงของอุทยานกุไหวชูได้จรจายไปทั่วแผ่นดินมากกว่าชื่อเสียงของวัด

ภายในวัดกว้างจีมีสถานที่สำคัญคือ วิหารท้าวจตุโลกบาล รัตนมหาวิหารชาติตรี วิหารสืบทอดพระอรหันต์ วิหารพระไตรปิฎก วิหารสังฆาราม ปาล์โพธิสัตว์ เป็นต้น โดยอุทยานกุไหวชูจะตั้งอยู่บริเวณด้านซ้ายของประตูเข้าสู่วัดในปัจจุบัน

>> ภาพพิธีการเซ่นไหว้ผ่านป้ายแซ่บรรพชน คีนถิ่นรากบรรพบุรุษอันยิ่งใหญ่ ที่หน้าหอบูชาบรรพบุรุษ อุทยานกุไห่วู้

>> ตัวอักษรแซ่ต่าง ๆ ที่นำมาตกแต่งอยู่ภายในร้านอาหารเมืองหงอง

>> แผ่นป้าย ๑,๒๓๐ แซ่ ประดิษฐานอยู่ภายในหอบูชาบรรพบุรุษ

>> แผ่นป้ายบูชาใหญ่ของบรรพชนในการอพยพย้ายถิ่นครั้งใหญ่จากต้นไหวใหญ่เมื่อกว่าทศวรรษปีก่อน

>> ลานกุไห่วู้ จ้างลองต้นไทรโบราณอายุราวสองพันปี ไว้เป็นหมุดหมายของบรรพชนที่เคยเห็น และใช้เป็นสัญลักษณ์ของการคืนถิ่นบรรพบุรุษ

ตนเคยจากมาและชนอีกหลายชั่วรุ่นนับร้อยแซ่พัน หมู่บ้าน ได้เคยมาเช่นสรวงบุชาในช่วงระยะเวลากว่า หกศตวรรษที่ผ่านมา และทุกวันนี้บริเวณรอบโคนต้น ของต้นไทรรุ่นที่ ๒ และ ๓ มีชาวบ้านนำแผ่นผ้าสี แดงสีเขียวเขียนคำอวยพรมาผูกบนราวเพื่อขอพร ให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตตนและครอบครัว

อีกหนึ่งสถานที่สำคัญคือ หอบูชาบรรพบุรุษ- จั้จู่ถ้าง 祭祖堂 ภายนอกมีตัวอักษรเขียนบอกให้ ทราบว่าสถานที่นี้คือ “บ้านเก่าของบรรพชนชาวจีน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของแก่นรากบรรพบุรุษ” ภายใน มีป้ายบรรพชนถึง ๑,๒๓๐ แซ่ ที่เคยอพยพจาก ชาวนซีไปสู่ดินแดนภาคต่าง ๆ ของประเทศ และ กระจายกระจายไปทั่วทุกเมือง รวมถึงทั่วทุกประเทศ ในชั้นหลังสืบต่อเนื่องกันมา หอบูชาบรรพบุรุษพันแซ่

>> ภาพงานประติมากรรมปูนสูง แสดงการอพยพย้ายถิ่นของประชาชน ครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์จีน เมื่อเดินมุ่งหน้าไปได้เจ็ดก้าว ก็จะหันมา มองต้นไทรใหญ่ สัญลักษณ์ของบ้านเกิด และตั้งปณิธานสวดวันหนึ่งตน จะต้องหวนคืนมาเยือนต้นไทรใหญ่นี้อีกครั้งหนึ่ง

แห่งนี้จึงเป็นหอบูชาบรรพบุรุษที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ มีขนาดกว้างขวางถึง ๖.๑๖๐ ตร.ม. และตั้งแต่เมื่อ ปีค.ศ.๑๙๙๑ เป็นต้นมา ทุกปีในวันประเพณีเซ่งเม้ง ตั้งแต่วันที่ ๑-๑๐ เดือนเมษายน มณฑลซานซีจะจัด ให้งานประเพณี “คีนถิ่นบูชาบรรพบุรุษ” กุยกินจีจู่ เจี้ย 归根祭祖ระดับชาติขึ้น เพื่อสักการะแผ่นป้าย แซ่ในหอบูชาบรรพบุรุษ รวมทั้ง แก่นตอดันไหวใหญ่ และต้นไหวรุ่นที่ ๒ และ ๓ และอย่างยิ่งใหญ่ เพื่อการ รำลึกถึงการคีนถิ่นคารวะรากเหง้าบรรพชนของทุกแซ่ ที่เคยจรจากสถานที่แห่งนี้มา...

แซ่ของเรา... บรรพชนรุ่นอดีตเมื่อหกร้อยปีก่อน ของเรา... อาจเคยอำลาจากต้นไหวใหญ่นี้ แล้ว อพยพไปอยู่ในดินแดนภาคกลาง ก่อนอพยพลง ใต้ไปสู่ดินแดนแถบฮกเกี้ยน แคะ ตั้วจิว กวางตุ้ง ไปจนถึงเกาะไหหลำ แล้วอพยพย้ายถิ่นในช่วงหลัง ลงสู่ประเทศทางตอนใต้ อีกทั้งเป็นได้ ดังนั้น การมา กราบสักการะแผ่นป้ายวิญญาณบรรพชนที่หอสัก การะนี้ จึงสร้างความปิติให้กับทุกคนที่มีเชื้อสาย จีน ได้หวนคีนถิ่นรากของบรรพชนตนอีกครั้งหนึ่ง

>> แผ่นป้ายแซ่บูชาบรรพบุรุษที่เชื่อว่ามีความครบทุกแซ่ในประเทศจีน ภายในหอบูชาบรรพบุรุษ

>> ภาพงานประติมากรรมปูนสูง แสดงต้นไหวโบราณ ที่มีรังนกอยู่ด้านบน ประชาชนต่างพากันกราบไหว้ขอพรให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ บางคนโน้มก้มต้นไหวเพื่อหมายจะ ได้คีนถิ่นมายังสถานที่พวกตนได้จรจากไปอีกครั้งหนึ่ง

สาระน่ารู้

>> ชื่อ "เจียสวฉ่าง" ที่ใช้เรียกแทนห้องน้ำนั้น ทั่วทั้งประเทศจีนเห็นจะมีอยู่เพียงอำเภอเดียวคือ อำเภอหงตง เมืองหลินเฟิน ภาพนี้ถ่ายภายในอุทยานกุไหวซู่

เจียสวฉ่าง นามนี้มีที่มา

ใครที่พออ่านภาษาจีนได้ คงสงสัยว่า Toilet ไฉนจึงใช้ภาษาจีนว่า 解手场 เจียสวฉ่าง หรือ สถานที่ปลดมือจากพันธนาการ ?

ชื่อ "เจียสวฉ่าง" ที่ใช้เรียกแทนห้องน้ำนั้น ทั่วทั้งประเทศจีนเห็นจะมีอยู่เพียงอำเภอเดียวคือ อำเภอหงตง เมืองหลินเฟิน ภาคกลางของมณฑลชานซี

ที่มาของชื่อนี้ เกี่ยวข้องกับการอพยพเคลื่อนย้ายประชากรชาวนาชาสหายแสนคนจากที่ราบลุ่มแม่น้ำเหวินเหอ และหวงเหอไปยัง ๑๐ กว่ามณฑลของประเทศในช่วงต้นราชวงศ์หมิง หรือประมาณ ๖๐๐ ปีที่ผ่านมา อย่างมีอาจแยกได้

กล่าวกันว่า การอพยพประชากรที่ถูกทางการบังคับให้ ย้ายถิ่นฐานถึง ๑๔ ครั้งนั้น ผู้อพยพจะถูกผูกข้อไม้ขี้แมลงวันติดต่อกัน หรือที่เรียกว่า "แอสียนโซ่ว 连手" เพื่อให้เดินไปอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยและกลัวการหลบหนี

หากในเวลานั้น ผู้อพยพคนใดต้องการทำธุระส่วนตัว ก็จำเป็นต้องปลดเชือกที่ผูกข้อมือออก โดยหากจะทำธุระหนักจะเรียกว่า "เจียต้าโซ่ว – ปลดมือหนัก" ทำธุระเบา จะเรียกว่า "เจียสวโซ่ว – ปลดมือเบา" อันเป็นสัญลักษณ์ที่รู้กัน หลังปฏิบัติการกิจส่วนตัวเรียบร้อย ก็จะกลับมาผูกเชือกเพื่อเดินทางมุ่งหน้าต่อไป

ดังนั้น สถานที่ปลดทุกข์ จึงมีชื่อเรียกขานนับแต่ในอดีตกาลนานโพ้นมาจนถึงปัจจุบันว่า "สถานที่ปลดมือออกจากพันธนาการ"

และนับว่าชาวหงตงในทุกวันนี้ ยังคงรักษาวินัยธรรมท่อนั้น ที่ไม่สืมนิยมนิยมความยากลำบากของบรรพชนเมื่อกาลก่อน จึงยังคงรักษาคำเรียกนี้ไว้คู่กับห้องน้ำเพื่อเตือนใจลูกหลานตราบนานจนปัจจุบัน

...ขอยกย่องอย่างจริงใจ...

>> อีกหนึ่ง "เจียสวฉ่าง" ห้องน้ำสาธารณะที่อยู่ริมถนนในเขตอำเภอหงตง อนุสรณ์มรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ยังคงเก็บรักษาไว้เตือนใจลูกหลาน

TRIP 4.0

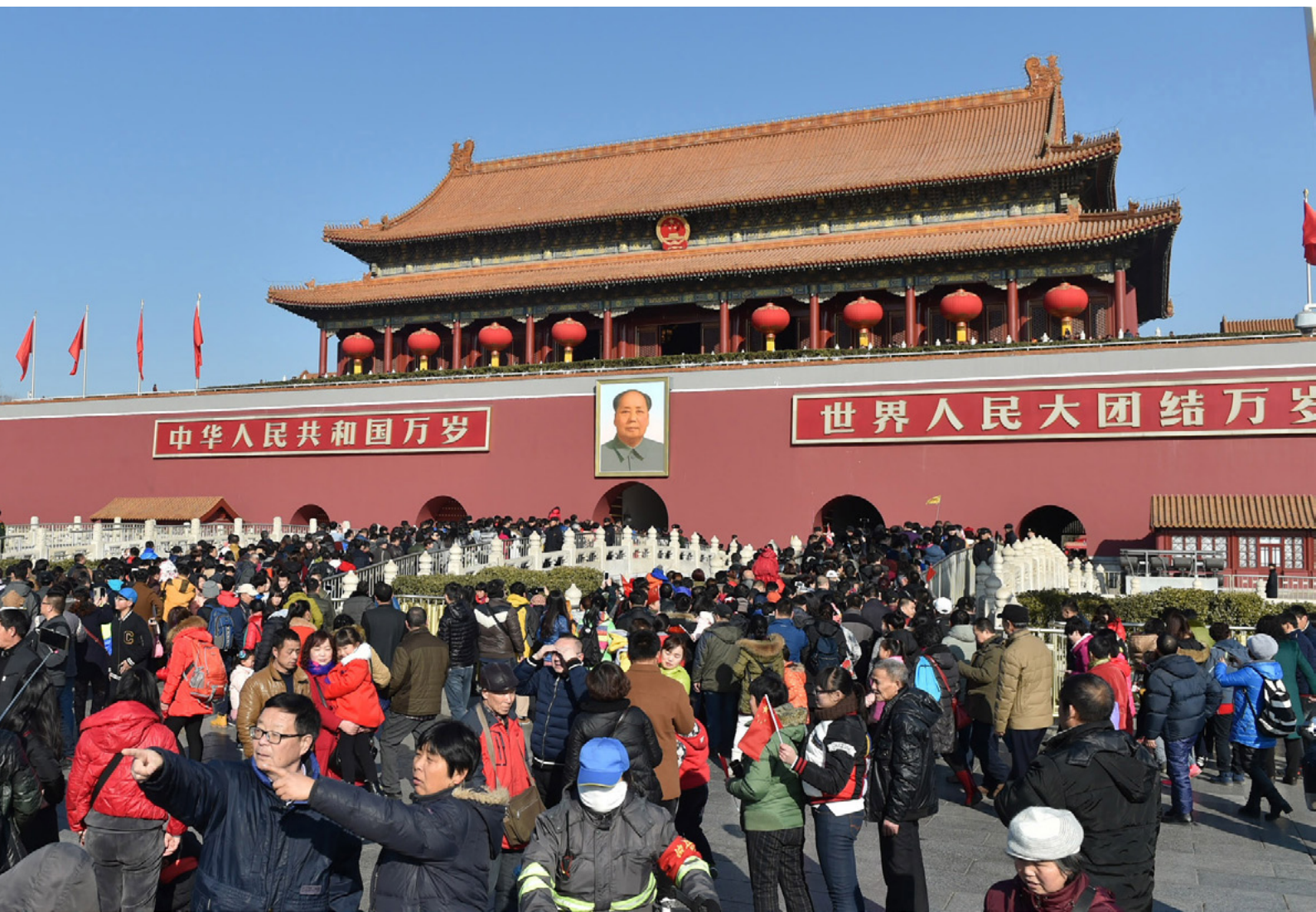
วาทินี ห้วยแสน
rimhuay@hotmail.com

ท่องเที่ยวทางสายไหมยุค 4.0

เริ่มต้นเดินทางสู่ดินแดนมังกรอีกครั้ง บนเส้นทางสายไหมที่ทอดยาวสุดลูกหูลูกตา แต่เวลานี้กลับกลายเป็นดินแดนถูกเชื่อมต่อถึงกันอย่างน่าอัศจรรย์ด้วยการคมนาคม เรียกกันว่า รถไฟฟ้าความเร็วสูงที่ ประเทศจีนใช้เทคโนโลยีอันทันสมัย และก้าวหน้า พร้อมระบบเครือข่ายรถไฟที่กว้างขวางขึ้นครอบคลุมสภาพทางภูมิศาสตร์ที่หลากหลายที่สุดในโลก ตั้งแต่พื้นที่ทะเลทรายไปจนถึงเทือกเขาหิมาลัยและป่าเขตร้อน จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่า การท่องเที่ยวจักรครั้งใหม่จะนำติดตามเพียงใด

>> แสงแรกของวันเหนือ่านฟ้าปักกิ่ง

ท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งครั้งแรกใหม่

บินลัดฟ้าจากกรุงเทพฯ สู่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ด้วย ไชน่า แอร์ไลน์ กับเที่ยวบินที่เลยเวลาเที่ยงคืนมาค่อนข้างโหม่ง แต่ช่วงนำแปลกมากสำหรับสายการบินนี้ ด้วยผู้โดยสารเกือบทั้งลำจะเป็นนักท่องเที่ยวจากแถบประเทศยุโรป และอเมริกา ที่เดินทางจากประเทศไทยมุ่งหน้า สู่จุดหมายเดียวกับเรา เพื่อต่อเครื่องไปยังประเทศบ้านเกิดของแต่ละคนเป็นส่วนใหญ่

หลังจากนั่งหลับไปมาเกือบ 5 ชั่วโมง รู้สึกตัวขึ้นมาทีหนึ่งก็ยืดแขนยืดขาให้คลายความเมื่อยล้า แต่จะไม่พยายามลุกไปมาบ่อยๆ เพราะเกรงใจคนที่นั่งเก้าอี้ตัวสุดท้าย ซึ่งเป็นผู้หญิงต่างชาติตัวแดงๆ ที่ไม่รู้ว่าจะเปลี่ยนมาจากมุมใด เกาะไหนของเมืองไทย เนื่องจากพอเครื่องเทคออฟบินเหือนานพ่ายังไม่ทันไร ตัวเธอเป็นอันคอพับคออ่อนหลับยาวจนถึงเวลาแอร์โฮสเตสมาเรียกให้ทานมื้อดึกก็ตื่นขึ้นมารีบๆ กิน แล้วก็คอพับคออ่อนนอนหลับจนถึงเช้า

ประมาณดีห้ากว่าๆ ของเมืองไทย แต่เวลาที่กรุงปักกิ่งยามที่ไชน่า แอร์ไลน์กำลังบินผ่านน่านฟ้าประมาณ 6 โมงเศษๆ เพราะเมืองจีนเร็วกว่าประเทศไทยหนึ่งชั่วโมง จากกำหนดการเดิมที่จะต้องถึงประมาณ 6 โมง 20 นาทีเป็นอันต้องพับไป เพราะเครื่องบินตอนเทคออฟดีเลย์ไปประมาณชั่วโมงเศษๆ ด้วยสภาวะอากาศไม่เอื้ออำนวย ดังนั้นกว่าเครื่องบินจะได้แลนด์ดิ้งลงจอดสนามบินกรุงปักกิ่งเวลาก็ปาเข้าไปประมาณ 7 โมงกว่าๆ งานนี้จึงมีลุ้นว่า ตัวแทนจากกระทรวงการต่างประเทศของจีนที่มารับจะไปนั่งรออยู่ที่ไหนหนอ??

สนามบินปักกิ่งเปลี่ยนไป

แปลกแต่จริงเวลานี้ ณ สนามบินกรุงปักกิ่ง ใช้เวลาในการขนส่ง และต่อรถไฟภายในสนามบิน เพื่อไปยังประตูทางเข้าของผู้โดยสารทั้งต่างชาติและประชาชนคนในประเทศจีนด้วยกันอย่างรวดเร็ว และเป็นระเบียบมากขึ้น รวมไปถึงมีสายการบินนานาชาติต่างๆ อย่าง มาร์ฮานแอร์ไลน์ ที่บินจากประเทศอิหร่านมากรุงปักกิ่งทุกวัน ดูจะคุ้นเคยกับ

>> กลุ่มสจ๊วตมาร์ฮานแอร์ไลน์

>> มิสหวังเหวิน จากจีนรอต้อนรับ

พลเมืองที่นี่เป็นอย่างดี ถึงขนาดที่ว่าเห็น 'กนก กณธิ' ยืนถ่ายรูปก็มาขอร่วมวง และช่างบังเอิญว่า นั่งรถไฟไปยังเกท ในโบกี้เดียวกัน ยังทักทายด้วยภาษาจีน ว่า หนีหนาว ที่แปลว่า สวัสดี

เมื่อสงสัยงัดทักทายกันพอคุ้นเคย เราจึงถือโอกาสแนะนำตัวเอง ว่า อว๋อชื่อไท่กั๋วเหียน และ ไอ คัม ฟอรัม แบ๊งค็อก เพียงได้ยินคำว่า แบ๊งค็อกพวกหนุ่มๆ สจ๊วตรูปหล่อต่างชักใช้ไ้เสียงกันจนตอบคำถามแทบไม่ทัน แต่พอจับความได้ว่า สายการบินนี้ก็มีบินไปที่กรุงเทพฯ ทุกวันเหมือนกัน โดยเราใช้เวลาสนทนากันไม่ถึง 5 นาทีรถไฟก็เลี้ยวๆ ก็พามาถึงประตูตรวจคนเข้าเมือง แม้จะรอคิวค่อนข้างนาน แต่ด้วยมีเจ้าหน้าที่คอยเอื้ออำนวยความสะดวกจึงทำให้ผ่านการตรวจตราไปได้อย่างรวดเร็ว

หลังจากไปเอากระเป๋าสัมภาระที่สายพานเสร็จเรียบร้อย ก็พาตัวเองเดินผ่านประตูทางออกมาตรงจุดที่ผู้มารับยืนรอพร้อมป้ายชื่อ หรือสถานะที่แสดงตัวตนของบุคคลที่มาถึง ซึ่งก็ไม่ผิดหวังกับการต้อนรับอย่างอบอุ่น เพราะเพียงกวาดสายตาไปแวบเดียวก็เห็นป้ายชื่อ พร้อมคนที่เป็นตัวแทนของกระทรวงการต่างประเทศจีนมารับยืนยิ้มให้อย่างน่ารัก เราจึงรีบสาวเท้าพรวดพราดไปถึงตัวเธออย่างรวดเร็ว พร้อมแนะนำตัวเอง กับน้องร่วมทวีป

>> อาหารจีนต้นตำรับกวางตุ้ง

>> ถึงจุดหมายด้านทิศตะวันออก

ส่วนตัวเธอนั้นมีชื่อว่า มิสหวังเหวิน เจ้าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศจีนมารอรับกลุ่มของเรา เป็นกรู๊ปแรกเพราะในวันนี้หลังจากไปส่งเข้าพักในโรงแรมแล้ว จะต้องกลับมาที่สนามบินปักกิ่ง เพื่อรอรับอีก 2 คนะที่บินมาจากประเทศกัมพูชา และประเทศมองโกเลีย เพราะฉะนั้นเมื่อสนทนาพอจบความได้สาระ เธอก็พาเดินไปยังรถลิμουซีน ซึ่งรอรับไปโรงแรม จิงหลุน หรือ Jinglun Hotel ใจกลางเขตธุรกิจในกรุงปักกิ่ง ติดกับไชน่าเวอร์ลเทรดเซ็นเตอร์ ห่างจากจัตุรัสเทียนอันเหมินประมาณ 3 กิโลเมตร และทำอากาศยานนานาชาติกรุงปักกิ่งเพียง25 กิโลเมตรเท่านั้น

ลองอาหารจีนต้นตำรับ

มือเที่ยงของวันกับเมนูอาหารสารพัดอย่าง ภายในภัตตาคารเต๋า ลี (Tao Li) ของโรงแรมจิงหลุน ซึ่งมีทั้งอาหารจีนต้นตำรับกวางตุ้ง อาหารทะเลสด และอาหารตามฤดูกาลที่จัดเตรียมโดยพ่อครัวที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ เป็นบุฟเฟต์ที่ละลานตาเป็นอย่างมาก จนต้องตักอย่างละนิด อย่างละน้อย เอาที่สนใจใคร่รู้อยากชิม อยากลอง แต่ก็กินไปได้ไม่มากนักก็รู้สึกอึดอัด ต้องโบกมือลาด้วยของหวานเป็นไอศกรีมเย็นๆ ให้อารมณ์สดชื่น ก่อนจะเดินตระเวนรอบๆ โรงแรม เพราะมีจุดหมายปลายทางในช่วงบ่ายที่นัดแนะกับน้องร่วมทริป คือ จัตุรัสเทียนอันเหมิน อันลือชื่อ

หลังจากซักไซ้ไล่เรียงถึงเส้นทางที่จะไปยังจุดหมาย ณ จัตุรัส เทียนอันเหมิน กับเจ้าหน้าที่ของโรงแรม จึงมีมติเห็น

>> พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์และการปฏิวัติ

>> จุดตรวจความปลอดภัย

ห้องต้องกันเป็นเอกฉันท คือ นั่งรถไฟใต้ดินที่อยู่ห่างจาก โรงแรมจิงหลุนไปประมาณ 500 เมตร เพราะระหว่างเดิน ไปยังสถานี ยังสามารถเดินชมข้างทาง กวาดสายตาดูความ เป็นไปของบ้านเมืองในกรุงปักกิ่งหลังจากที่เคยมาเมื่อหลาย ปีก่อน ซึ่งในความเหมือน ก็มีความแตกต่าง 'กนก กนธิ' เห็น ถึงความจริงในข้อนี้ดี เพราะเมื่อครั้งมาร่วมงานแสดงสินค้า ทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ก็เคยมาพักที่โรงแรมแห่งนี้ แต่เวลานั้นการคมนาคมยังไม่ได้ เอื้ออำนวยให้กับประชาชนพลเมืองคนจีนมากนัก แต่ปัจจุบัน นี้กลับมีทั้งรถเมล์ รถราง รถไฟ และรถสาธารณะอื่นๆ ที่ รัฐบาลจีนสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อความสะดวกสบายของคน พลเมืองในประเทศเป็นอย่างมาก

ท่องจตุรัสเทียนอันเหมิน

เพียงไม่ถึง 10 นาที เราก็พาตัวเองมายืนอยู่ด้านหน้า เคาร์เตอร์ขายตั๋วของรถไฟใต้ดิน โดยมีน้องวิ ที่ร่วมเดินทาง มาด้วยส่งภาษาจีน เพื่อถามถึงสถานีที่จะไปลง จตุรัสเทียน อันเหมิน ซึ่งก็ไม่ยากเกินความสามารถของน้อง เพราะจ่าย ไปคนละสามหยวน และนั่งรถไฟมาประมาณ 5 ป้ายก็ถึงถึงที่ หมายบริเวณทิศตะวันออก ในจำนวนพื้นที่ทั้งหมด 440,000

>> อีกมุมหนึ่งของจตุรัสเทียนอันเหมิน

>> ภาพประธานเหมาเจ๋อตุง

ตารางเมตร และเมื่อเดินจากใต้ดินโผล่พื้นขึ้นมาบนพื้นถนนก็จะพบเห็น พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์และการปฏิวัติ สร้างในปี ค.ศ. 1959 เก็บรักษาและแสดงโบราณวัตถุกว่า 900 ชิ้น แสดงผลงานค้นพบทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี เป็นทั้งสถาบันวิจัย ที่มีคณะนักวิทยาศาสตร์และนักโบราณคดีมาประจำ

ก่อนจะพาตัวเองท่อง จัตุรัสเทียนอันเหมิน ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนฉางอัน ในกลางเมืองหลวง ที่ว่ากันว่า เป็นจัตุรัสที่ใหญ่ที่สุดในโลก ถือเป็นสัญลักษณ์ของจีนใหม่ และยังเป็นสัญลักษณ์ ของกรุงปักกิ่งนั้น เวลานี้ใช้เป็นสถานที่จัดงานเฉลิมฉลอง เนื่องในโอกาสพิเศษต่างๆ และช่วงไฮด์มาก ๆ ที่ไปในช่วงที่ทางรัฐบาลจีนกำลังเตรียมจัดงานฉลองวันชาติ 1 ตุลาคมของทุกปี จึงพบเห็นสีสันและผู้คนประชาชนคนจีนที่หอบลูกจูงหลานมาคารวะประธานเหมาเจ๋อตุง

แกล้งรวมหลากหลายชีวิต

ช่วงบ่ายแก่ๆ หลังจากพาตัวเองเดินขึ้นจากรถไฟฟ้าใต้ดินโผล่พื้นขอบถนนด้านประตูทิศตะวันออก ซึ่งด้านซ้ายมือจะพบกับ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์และการปฏิวัติ สร้างในปี ค.ศ.1959 ไว้เก็บรักษาและแสดงโบราณวัตถุกว่า 900 ชิ้น แสดงผลงานค้นพบทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี เป็นทั้งสถาบันวิจัย ที่มีคณะนักวิทยาศาสตร์และนักโบราณคดีมาประจำ แต่ด้วยวันนี้มีเวลาเที่ยวชมน้อยไปนิด จึงมุ่งตรงสู่ จัตุรัสเทียนอันเหมิน เป็นเป้าหมายหลัก โดยจะต้องผ่านจุดตรวจความปลอดภัยด้วยการสแกนสิ่งของเครื่องใช้ในกระเป๋าทุก ๆ ชิ้น

>> ลีวันชาติจีนอนุสาวรีย์วีรชน

ว่ากันว่า จัตุรัสเทียนอันเหมิน ใหญ่ที่สุดในโลกนี้ เป็นสัญลักษณ์ของจีนใหม่ และยังเป็นสัญลักษณ์ ของกรุงปักกิ่งด้วย เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเหตุการณ์สำคัญมากมายในประวัติศาสตร์จีน อีกทั้งยังเป็นสถานที่จัดงานเฉลิมฉลอง เนื่องในโอกาส พิเศษต่างๆ โดยมีสถาปัตยกรรมที่สำคัญมากมาย ทั้ง หอประตูเทียนอันเหมิน อนุสาวรีย์วีรชน หอระลึกประธานเหมาเจ๋อตุง พิพิธภัณฑ์การปฏิวัติจีน พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์จีน มหาศาลาประชาชน เป็นต้น

เพราะฉะนั้น ณ จัตุรัสแห่งนี้ จึงเป็นแหล่งรวมสารพันหลากหลายชีวิต ทั้งคนรุ่นใหม่ที่ได้เดินทางมาสัมผัสสัญลักษณ์แห่งการเรียกร้องเสรีภาพ และอิสรภาพ ขณะที่คนรุ่นเก่าที่ยังจมเจอยู่กับความหลังอันรุ่งโรจน์เมื่อครั้งมีองค์ฮ่องเต้เป็นประมุขของชาติต่างก็มุ่งหาความสวยงามที่เป็นแบบฉบับจีนโบราณที่ยังคลาสสิกตลอดกาล แต่ทั้งสองทิศทางต่างมาบรรจบกันที่ เทียนอันเหมิน อย่างลงตัว และเหมาะสม

จุดที่น่าสนใจเพื่อถ่ายรูป

ด้วยความกว้างใหญ่ของพื้นที่จัตุรัส ที่ปรากฏอยู่ตรงหน้ากว่า 2.5 ตาราง กิโลเมตร หรือ 275 ไร่ จึงสามารถบรรจุคนได้ถึง 2 ล้านคน โดยมีถนนรอบลานจัตุรัส 12 เลนทั้งสี่ทิศ ขณะที่ตรงใจกลางจัตุรัสมีอนุสาวรีย์วีรชน ด้านทิศใต้เป็นหอระลึกถึงประธานเหมาเจ๋อตุง ซึ่งบรรจุศพของท่านไว้ในโลงแก้ว ส่วนทางใต้ลงมาจากหอระลึก คือ ชุมประตูเทียนเหมิน เป็นประตูหน้า

>> ภายในอาณาเขตหลวง

สำหรับด้านตะวันตกเป็น อาคารมหาศาลาประชาชน ที่ประชุมรัฐสภาขนาดมีพื้นที่ถึง 172,000 ตารางเมตร สร้างในปี ค.ศ. 1959 ใช้เวลาเพียง 10 เดือนก็แล้วเสร็จ มีที่นั่งประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึง 10,300 ที่นั่ง ความยาว 76 เมตร กว้าง 60 เมตร ตรงกลางไม่มีเสาค้ำ เป็นหอประชุมที่ใหญ่ที่สุดในโลก ด้านเหนือของหอประชุมเป็นห้องจัดเลี้ยง บรรจได้ถึง 5,000 ที่นั่ง ห้องยาว 90 เมตร กว้าง 55 เมตร ตรงกลางไม่มีเสาค้ำ เป็นห้องจัดเลี้ยงที่ใหญ่ที่สุด

แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด และเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจสำหรับการถ่ายรูปมากที่สุดยามที่ทุกคนมาถึง ณ จตุรัสเทียนอันเหมิน คือ พลับพลาเทียนอันเหมิน ที่อยู่ทางเหนือสุดของจัตุรัส ซึ่งประตูเทียนอันเหมิน อันเป็นที่มาของชื่อจัตุรัสเทียนอันเหมินดังกล่าวนี้ ถือเป็น ดวงตา ของเมืองปักกิ่ง และเป็นสัญลักษณ์ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากเดิมเป็นชุมประตูหน้าของประตูวังภายในพระราชวังโบราณ สร้างเมื่อปีที่ 15 ในรัชสมัยพระเจ้าหย่งเล่อ ใน ค.ศ.1417 สมัยราชวงศ์หมิง ประมาณ ค.ศ. 1368-1644 เป็นประตูใหญ่ของเขตพระราชวังแห่งราชสำนักหมิง ชุ่มกำแพงสูง 10 เมตร

ซึ่งบนผนังทั้งสองข้างมีคำขวัญเขียนไว้ว่า ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจงเจริญ ด้านหนึ่ง และ ความสามัคคี ประชาชนทั่วโลกจงเจริญ โดยมีรูปประธานเหมา เจ๋อตุงขนาดใหญ่ ติดอยู่ตรงกลางระหว่างป้ายคำขวัญบนชุ่มกำแพงเป็นพลับพลาที่มีหลังคาซ้อนกัน 2 ชั้น หลังคาสี

เหลือง กำแพงทาสีเลือดหมู ด้านหน้ากำแพงเป็นลำธารน้ำทองคำสะท้อนแสงระยิบระยับ มีสะพานทองคำสร้างด้วยหินหยกขาวแกะสลักสวยงาม ด้านหน้าสะพานมีสิงโต 2 ตัว ตั้งอยู่สองข้าง เบื้องหลังหอประตูนี้คือพระราชวังต้องห้าม (กู้กง) ในสมัยนั้นเรียก ประตูเชิงเทียนเหมิน

สำหรับพระราชวังต้องห้ามเป็นที่รู้จักในหลากหลายชื่อในภาษาจีนนั้น ชาวจีนจะเรียกพระราชวังต้องห้ามว่า กู้กง ซึ่งแปลว่า พระราชวังเก่า นอกจากนี้ คำนี้ยังใช้เรียกพระราชวังเก่าตามเมืองต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วไปในประเทศจีนด้วย ส่วนคำที่ทุกคนรู้จักกันเป็นอย่างดีว่า พระราชวังต้องห้าม นั้น แปลมาจากภาษาจีนว่า จื่อจิ้น เจิง ซึ่งแปลตามตัวอักษรได้ว่า เมืองต้องห้ามสีเลือดหมู ด้วยเหตุที่ว่า ห้ามสามัญชนเข้าไปในบริเวณวังหลวงโดยเด็ดขาด และสีเลือดหมูนั้นเป็นสีอาคารและหลังคาโดยทั่วไปนั่นเอง

สถานที่ที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของโลก

หลังจากที่เราเดินลอดอุโมงค์ เพื่อข้ามถนนมายังฝั่งพระราชวังต้องห้าม (กู้กง) โดยผ่านสถานีรถไฟใต้ดินฝั่งเหนือเพื่อมาบริเวณด้านหน้า พลับพลาเทียนอันเหมิน ก็เหลือเวลาเดินชมภายในไม่ถึงสองชั่วโมง เพราะฉะนั้นจึงตัดสินใจเที่ยวชมด้านนอกแบบไม่ต้องเสียค่าเข้าชมในบริเวณที่เรียกกันว่า อาณาเขตหลวง โดยมีสิ่งก่อสร้างสำคัญอยู่โดยรอบ เช่น มหาศาลาประชาชน หอพระสมุด ห้องหับต่างๆอีกมากมาย มีพื้นที่ครอบคลุม 720,000 ตารางเมตร อาคาร 800 หลัง มีห้องทั้งหมด 9,999 ห้อง และมีพระที่นั่ง 75 องค์ ใช้ระยะก่อสร้างประมาณ 14 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 1949 จนถึง พ.ศ. 1963 รวมทั้งยังมีสวนอันร่มรื่นประกอบไปด้วยต้นไม้ใหญ่ที่ถูกดูแลอย่างเป็นระเบียบ และลานกว้างในมุมต่างๆ ใช้เป็นสถานที่พักผ่อนของเจ้าหน้าที่ดูแลพระราชวังแห่งนี้ ซึ่งจะมีทางเดินเชื่อมต่อกันโดยตลอด

ระหว่างการเดินเที่ยวชมภายใน พระราชวังต้องห้าม 'น้องวิ' ที่ร่วมทริปตะลอนทัวร์ด้วยกันในครั้งนี้ พุดจาติดตลกยามที่เดินภายใน อาณาเขตหลวง อาจจะด้วยอ่านเรื่องราวของพระราชวังแห่งนี้มา ก็ทำให้จินตนาการไปไกลถึงอดีต เมื่อครั้งสถานที่ซึ่งภายในเป็นที่ประทับของจักรพรรดิ โดยมีสนมกำนัล ชั้นที่ และข้าหลวงรับใช้เป็นจำนวนมาก

ซึ่งบุคคลดังกล่าวต้องอาศัยอยู่ในนครต้องห้ามตลอดทั้งชีวิต เพื่อความสำราญของจักรพรรดิ มีวิเสท 6,000 คน ประกอบพระกระยาหาร มีสนมกำนัล 9,000 นาง และมีชั้นที่ 70,000 คน คอยดูแล และคำเล่าลือที่พูดต่อๆ กันมาถึง พระนางซูสีไทเฮา ยามเวลาเสวยก็จะมีพระกระยาหารถึง 148 ชุด อีกทั้งยังทรงส่งขันไปเสาะหาชายหนุ่ม เพื่อพามาเข้าวัง และจากนั้นเป็นต้นมาก็จะไม่มีผู้ใดพบเห็นอีกเลย

แม้ว่าปัจจุบันประเทศจีนจะไม่มีสถาบันพระมหากษัตริย์แล้ว แต่พระราชวังต้องห้ามก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์ของประเทศจีน และภาพประตูปั้นอันเหมินก็ยิ่งปรากฏอยู่ในตราประจำสาธารณรัฐประชาชนจีนอีกด้วย นอกจากนี้ พระราชวังต้องห้ามยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก โดยเวลานี้ทางรัฐบาลจีนได้มีนโยบายจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สภาพของอาคารและสวนหย่อมไว้ให้สวยงามคงเดิมตลอดไป รวมทั้งทางองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ ยูเนสโกได้ประกาศให้พระราชวังต้องห้าม ร่วมกับพระราชวังเลินหยางเป็นหนึ่งในมรดกโลกในนาม พระราชวังหลวงแห่งราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงในปักกิ่งและเลินหยาง เมื่อ พ.ศ. 2530 หรือ ค.ศ. 1987 อีกด้วย

>> ความสวยงามของพระราชวังต้องห้าม

เจ้าหน้าที่รักษาอาณาเขตหลวง

ขุนต้อสสอย่างหงแบ้ง

ซีซี ที่ปรึกษาของเล่าปี่ ก่อนจะจากไปอยู่กับโจโฉด้วยความจำใจและจำเป็น ได้กล่าวถึงบุคคลผู้หนึ่งไว้ว่า “กับข้าพเจ้านะหรือ เมื่อเทียบกับท่านผู้นี้แล้ว ข้าพเจ้าเป็นเสมือนม้าเทียมลากโกโรโกโสตัวหนึ่ง กับกิเลน เป็นกาแก่ๆ กับพญาหงส์ เขากอปรด้วยสติปัญญาอันหยั่งได้แจ้งฟ้า และรอบรู้ตลอดดิน เป็นเอกบุรุษซึ่งมีเงาแห่งปัญญายิ่งใหญ่กว่าอันสามารถบดบังปกคลุมทุกคนในพิภพนี้” จากถ้อยคำบางช่วงตอนของหนังสือ “ขบแบ้ง ผู้หยั่งรู้ดินฟ้ามหาสมุทร” ของยาขอบ

จุดดเลียง หรือที่รู้จักในชื่อ ขงแบ้ง เจ้าของฉายามังกรหลับ ผู้ปลูกกระท่อมไม้ไผ่ทำนาทำสวนอยู่ที่เชิงเขาโงลังกั๋ง เมืองเกงจิวอย่างสงบตามฉายา แต่สุดท้ายกลับหลงลมปากและทำที่สงบเสงี่ยมแว่วอนของเจ้าไม่มีศาลอย่าง เล่าปี่ เลี่ยนเต๋อ ที่อุตสาหะดันดันมางอนร้องขอให้มาช่วยเป็นที่ปรึกษาคิดการใหญ่ให้สำเร็จดังใจปรารถนา โดยมีข้ออ้างว่าฟ้าถูกหยาบเหยียบ แผ่นดินลุกเป็นไฟ และประชาชนเดือดร้อน นั่นเพราะคนแซ่โจและพวกที่มักใหญ่ใฝ่สูง จับฮองเต้ผู้อ่อนแอและไร้ความสามารถไว้เป็นตัวประกันชาวประชาเดือดร้อนแสนสาหัส เล่าปี่เดือดเนื้อร้อนใจอยากจะช่วยเหลือพระเจ้าเหี้ยนเต้และทำนุบำรุงแผ่นดิน แต่ไม่มีปัญญา ไม่มีทุนทรัพย์และมีกำลังพลน้อยกว่าหลายเท่า

ขงแบ้งลองใจเล่าปี่ถึงสามครั้งสามครา เล่าปี่จึงได้เข้าพบและได้พุดความในใจ สุดท้ายขงแบ้งใจอ่อนเพราะรู้สึกศรัทธาต่อลักษณะทำทางและคารมที่เล่าปี่โน้มน้าว และในใจของขงแบ้งนั้นก็มีความคิดกับโจโฉเพราะผลจากสงครามในวัยเด็ก ทหารโจโฉเข้ายึดบ้านเมืองทำให้ผู้คนล้มตาย ภาพความสูญเสียความโหดร้ายของสงครามยังติดตาขงแบ้งกระทั่งทุกวันนี้ แต่หาไม่รู้ไม่ แทนที่ขงแบ้ง

จะยุติสงครามแต่กลับเพิ่มจำนวนผู้คนที่ต้องสูญเสีย ทำให้มีการรบทัพจับศึกเกิดขึ้นตามติดมาอีกหลายครั้งและยืดเยื้อยาวนานต่อมาอีกหลายปี

นั่นก็เพราะการที่ขงเบ้งยอมออกจากกระท่อมไม้ไผ่มาทำงานเป็นที่ปรึกษาให้เล่าปี่ ก่อนออกจากกระท่อมขงเบ้งเสนอแผนการสุดล้ำให้แยกแผ่นดินออกเป็นสามส่วน ให้เล่าปี่ไปสร้างอาณาจักรของตัวเองที่ เสฉวน ซึ่งนับเป็นชัยภูมิที่ดีในการตั้งรับข้าศึก ทั้งๆที่เสฉวนเองก็มีเจ้าเมืองเป็นตัวเป็นตนอยู่แล้ว แต่นั่นแหละขึ้นชื่อว่า เล่าปี่ ไปอาศัยอยู่กับใครที่ไหนก็ตีเนียนยึดบ้านยึดเมืองและไพร่พลของคนอื่นมาเป็นของตัวเองซะเกือบจะทุกหนแห่งไป จึงไม่แปลกใจเลยที่เล่าปี่เห็นดีเห็นงามกับแผนการแยกแผ่นดินเป็นสามส่วนของขงเบ้ง

ทั้งที่ในตอนนั้นโจโฉกำลังรวบรวมแคว้นแคว้นต่างๆในแผ่นดินจีนได้เกือบจะสำเร็จอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นก๊กเล็กก๊กใหญ่ของ อ้วนเสี้ยว อ้วนสุด หรือแม้กระทั่งแม่ทัพที่แข็งแกร่งอย่างลิโป้ โจโฉและพรรคพวกต่างทุ่มเทกำลังปราบปรามจนสำเร็จช่วยเหลือพระเจ้าเหี้ยนเต้ที่หนีกระเซอะกระเซิงมาจากน้ำมือลิฉุยกยูกิ อึดติดสมุน ตั้งโต๊ะก็ได้โจโฉอีกนั่นแหละที่เข้ามาช่วยเหลือ เอาเมาอาบน้าปะแบ้งยกย่องเชิดชูให้เป็นฮ่องเต้ได้ครอบครองบัลลังก์มังกรอีกครั้ง

แต่เพราะแผนการแบ่งแยกแผ่นดินเป็นสามส่วนไม่ใช่หรือ จีนจึงต้องแตกแยกเป็นสามก๊ก ทั้งที่โจโฉรวมก๊กต่างๆใกล้จะสำเร็จอยู่แล้ว ถ้าขงเบ้งไม่เสนอแผนนี้กับเล่าปี่ให้ไปยึดเสฉวน แคว้นกึ่งตั้งของซุนกวนต้องยอมสยบต่อวุยก๊กของโจโฉอย่างแน่นอน แต่เพราะขงเบ้งชวนซุนกวนเป็นพันธมิตรต่อต้านโจโฉ วุยก๊กพ่ายศึกที่หาดผาแดง แผ่นดินจีนจึงต้องแยกเป็นสามส่วนอยู่หลายปี เกิดสงครามตามติดมาอีกหลายครั้ง ชีวิตทหารเลว

ชีวิตประชาชน ความอดอยากเดือดร้อน เพราะแผ่นดินแยกเป็นฝักฝ่ายจึงเกิดขึ้นต่อเนื่องยาวนานมาอีกหลายปี

แล้วใครกันแน่ที่ทำให้จีนเดือดร้อนและแตกแยก ???

สมัยนั้นขงเบ้งกำลังหนุ่ม มีความรู้ความสามารถหลากหลายด้าน ทั้งปรัชญา การเมือง การบริหาร การทหาร วิทยาศาสตร์ การทูต รวมทั้งเรื่องดาราศาสตร์และการพยากรณ์ ขงเบ้งกำลังร้อนวิชา คิดแผนการเอาแผ่นดินมาแบ่งแยกเป็นสามส่วนอย่างกับของเล่น พอเล่าปี่มาทราบกรณอันวอนสามหนก็ยอมอุ้มชูช่วยเหลือ ไม่น่าเชื่อว่า คนฉลาดอย่างขงเบ้งจะมองไม่เห็นความทะยานอยากที่ซ่อนอยู่ในจิตใจ อยู่ในดวงหน้าเรียบเฉยและทำให้อ่อนน้อมของเล่าปี่ แต่เพราะอคติหรือคิดที่จะใช้เล่าปี่เป็นเครื่องมือ ต่างคนต่างสมประโยชน์กัน คนหนึ่งได้เป็นเจ้า อีกคนได้ควบคุมทุกอย่าง สุดแท้เกินจะคาดเดา

เมื่อขงเบ้งมาอยู่กับเล่าปี่ก็ได้เข้ามาวางแผนจัดการจัดระบบ บริหารจัดการและควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างของแคว้นจ๊ก เล่าปี่ที่เคยแต่ตกอับพ่ายแพ้ แตกพ่ายและถอยหนี เริ่มที่จะมีชัยชนะกับคนอื่นเขาบ้าง ผ่นพอกกับการที่ได้แคว้นกึ่งตั้งของซุนกวนมาเป็นพันธมิตรเพราะการมและแผนการทูตอันแยบยลของขงเบ้ง ทั้งสองแคว้นรวมกับต่อต้านวุยก๊กของโจโฉ ซึ่งใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่า แต่บางทีพันธมิตรกลับหักหลังกันเอง ย้ายข้างไปอยู่กับอีกฝ่ายหนึ่ง จากนั้นกลับมาผูกมิตรกันใหม่ ยื้อยุดกันไปมาทำสงครามติดพันกันอยู่หลายปี จนโจโฉตาย เล่าปี่ตาย ก่อนตายเล่าปี่ที่ได้ยกตัวเองขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดินได้ฝากฝังอาเต๋า หรือ พระเจ้าเล่าเสี้ยน บุตรชายของตนให้ขงเบ้งช่วยดูแลและรวบรวมแผ่นดินคืนให้กลับเป็นหนึ่งเดียวให้สำเร็จ แต่ขงเบ้งก็ทำไม่สำเร็จ

ขุนซือขงเบ้งคิดแผนการแยกแผ่นดินเป็นสามส่วนแต่กลับรวมแผ่นดินไม่สำเร็จ ทั้งที่พยายามอยู่หลายครั้งหลายครา ออกศึกนำทัพไปทำสงครามด้วยตนเองหลายครั้งแต่ก็ไม่สำเร็จ ต้องสูญเสียกำลังพล ทรัพยากร และผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก สุดท้ายขงเบ้งเสียชีวิตขณะทำศึก และคนที่รวบรวมสามแคว้นเป็นหนึ่งเดียว รวมแผ่นดินจีนได้สำเร็จคือ ตระกูลสุมา ได้ก่อตั้งราชวงศ์จิ้นสำเร็จ และถือเป็นการสิ้นสุดยุคสามก๊ก

ความจริงแล้วขงเบ้งนับเป็นขุนซือที่เก่งกาจเฉลียวฉลาดที่สุดจนหาตัวจับยาก และยังมีชื่อเสียงต่อเจ้านาย ชื่อลือลือต่อหน้าที่ หากขงเบ้งจะทรยศต่อพระเจ้าเล่าเสี้ยน ลูกชายของพระเจ้าเล่าปี่ที่ไม่ได้เรื่องได้ราวก็ไม่ใช่เรื่องยากลำบากเลย ซึ่งถ้าขงเบ้งยึดอำนาจไว้เสียเองการบริหารจัดการน่าจะคล่องตัวและทำได้ง่ายกว่าเสียด้วยซ้ำ และแคว้นจ๊กก็อาจจะไม่ล่มสลายเร็วอย่างที่เป็นอย่างนี้ แต่ขงเบ้ง

ไม่เคยแม้แต่จะคิด ได้แต่ยึดมั่นในหน้าที่ของตนจนตัวตาย

หากเจ้าของกิจการมีขุนซือหรือได้ที่ปรึกษาอย่าง ขงเบ้ง ก็เหมือนกับได้โชคมหาศาล นั่งกินนอนกิน ไม่ต้องเหนื่อยและไม่ต้องกลัวว่าจะมีใครมาแทงข้างหลังหรืออุปการกิจการของตัวเองไป มีขุนซือที่ดูแลให้หมดจดจนหายห่วง แต่ขุนซืออย่างขงเบ้งในชีวิตจริงคงหายากเต็มที ที่สำคัญคนเก่งๆ อย่างขงเบ้งสมัยนี้ดูเหมือนจะมีเยอะและมีบทบาทในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างมากทีเดียว ขุนซือพวกนี้มีบทบาทสำคัญคอยให้บริการผู้มีอำนาจ คิดโน่นทำนี่ คอยให้คำปรึกษาออกแบวางแผน เรียกว่าทำให้แทบทุกเรื่อง แต่ไม่รู้ว่าจะเก่งและรู้จริงอย่างขงเบ้งหรือเปล่า และที่สำคัญต้องไม่เจ็บบอกต่ออย่างที่ขงเบ้งมีต่อโจโฉด้วยงานมันถึงจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่นเรียบร้อย

คอลัมน์ *Three Kingdom "Un-Mask"*

โดย จานต้าหลวง

เป็นคอลัมน์ที่เล่าเรื่องสามก๊ก และ ตัวละครในสามก๊ก ในมุมมองความคิดของผู้เขียนเอง ซึ่งอาจจะไม่เหมือนกับนิยายสามก๊กจากต้นฉบับดั้งเดิมของสามก๊ก ซึ่งผู้เขียนเคยอ่านสามก๊กในวัยเยาว์และยังหาอ่านจากนักเขียนหลายท่านในปัจจุบัน จากนั้นจึงนึกสนุกตีความไปต่าง ๆ นานา โดยอาจจะเปรียบเทียบกับเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน ในแง่มุมมอง เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ตามมุมมอง ความคิดและสติปัญญาที่มี โดยเริ่มตอนที่ 1 จากตัวละครสำคัญคือ จูเก็ดกเหลียง ขงเบ้ง เป็นปฐม หากท่านผู้อ่านมีข้อวิพากษ์วิจารณ์ติชมประการใด กรุณาชี้แนะ ขอขอบคุณครับ

เจ็นจา

JeenJa

BEIJING

XIAN

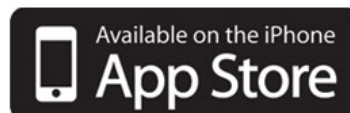
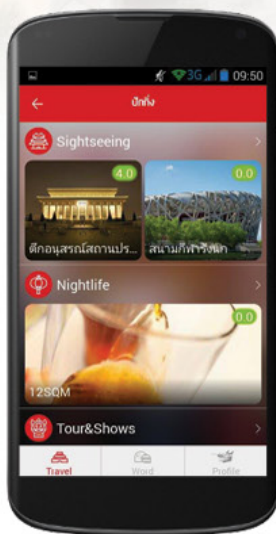
SHANGHAI

GUANGZHOU

ท่องเที่ยวแผ่นดินจีนที่กว้างใหญ่อย่างสนุกสนาน
ไปกับแอปพลิเคชันเจ็นจา

www.jeenja.com